

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 457/87
van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (27 mei 1987)
 (89/C 103/01)

Betref: Uitvoering van de resolutie van het Europese Parlement van 19 februari 1986 over landbouw en milieu

Het Europese Parlement heeft in zijn resolutie over landbouw en milieu, die op 19 februari 1986 ⁽¹⁾ vrijwel eenstemmig werd aangenomen, de noodzaak beklemtoond van een Europees netwerk van biogenetische reserves (punt 7, derde streepje).

1. Heeft de Commissie contact opgenomen met de diverse instanties die ter zake bevoegd zijn of zouden kunnen zijn (universiteiten en onderzoekinstellingen, ministeries enz.), en worden er volgens haar initiatieven in die zin ontplooid? Is zij voornemens op dit punt overleg tussen de diverse instanties die op dit terrein werkzaam zijn en tussen alle Lid-Staten in de hand te werken?
2. Voert zij een beleid ter zake of is zij voornemens de vereiste maatregelen te nemen opdat in de achtergebleven streken, in het bijzonder daar waar de landbouw nauwelijks met moderne technieken wordt bedreven, variëteiten te doen handhaven die goed aan de plaatselijke omstandigheden zijn aangepast, die niet zozeer productief als wel robuust zijn, met het doel levende genenbanken te creëren? Hetzelfde geldt voor de plaatselijk bekende dierenrassen die, als dergelijke maatregelen uitblijven, gevaar lopen uit te sterven of zo gering in aantal te worden dat de genetische verscheidenheid hierdoor aanzienlijk zou afnemen, waardoor genetische kenmerken verloren zouden gaan die van potentieel belang zijn bij variërende omstandigheden, uit economisch, sociaal en gezondheidsoogpunt.

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
 (11 september 1987)

1. De Commissie heeft inderdaad de nodige contacten gelegd met de verschillende organisaties die werkzaam zijn op het gebied van biogenetische reserves. Zij heeft in dit verband een „Europese conferentie over biologische diversiteit: een uitdaging voor de wetenschap, de economie en de samenleving” georganiseerd, die heeft plaatsgevonden te Dublin van 4 tot en met 6 maart 1987. De Commissie wil ook in het kader van de coördinatie van het landbouwkundig onderzoek stimulansen geven voor samenwerking tussen de Lid-Staten bij de bescherming van ecosystemen als onderdeel van het genetische erfgoed van de Gemeenschap.

Voorts verleent de Commissie momenteel in het kader van het actieprogramma biotechnologie subsidie voor een aantal onderzoeksprojecten. Het betreft enerzijds projecten inzake collecties van microbiële kweken, waaronder het Mine-project (Europees net voor informatie over micro-organismen), en anderzijds projecten ter verbetering van de technieken voor de instandhouding van micro-organismen die belangrijk zijn voor de biotechnologie. Er wordt tevens financiële steun verleend voor de oprichting van een Europese bank van gemuteerde humane cellen en een bank van immunogenetisch gedefinieerde betalymfoblastoïde cellen van de mens.

Bovendien intensificeert de Commissie haar inspanningen om de collecties van kweken zoveel mogelijk in Europees verband te poolen. Zij streeft hiermee naar een verdere harmonisatie en integratie van de collecties van micro-organismen en cellijnen in de gehele Gemeenschap.

2. Naar het oordeel van de Commissie is instandhouding in situ een van de meest geschikte methoden om de genetische verscheidenheid van planten te behouden. Dit zou moeten gebeuren waar het maar mogelijk is, en vooral op de natuurlijke groeiplaatsen van planten die een genetische hulpbron vormen. Dergelijke plaatsen kunnen met name voorkomen in probleemgebieden, en in het

(¹) PB nr. C 68 van 24. 3. 1986, blz. 80.

bijzonder daar waar moderne landbouwtechnieken nog nauwelijks worden toegepast. Dit voor ogen houdend, neemt de Commissie zich voor een groot aantal van de op de conferentie te Dublin gedane aanbevelingen te integreren in de lopende communautaire programma's op het gebied van onderzoek en regelgeving. Voor de instandhouding in situ zal gebruik worden gemaakt van de door deskundigen geboekte onderzoekresultaten op een aantal terreinen en van de vakkundigheid van de plaatselijke bevolking. De instandhouding zal gepaard gaan met toezicht in situ. Een en ander geldt ook voor de landrassen van dieren, die zonder dergelijke maatregelen uit hun natuurlijke biotopen dreigen te verdwijnen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1723/87
van de heer Florus Wijsenbeek (LDR—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(20 november 1987)
(89/C 103/02)

Betreft: Het gebruik van het „enige document” in het goederenverkeer

Op 1 januari 1988 zal ten minste in het overgrote deel van de Gemeenschap één enkel administratief document, zoals voorgesteld in Verordening (EEG) nr. 678/85 van de Raad ⁽¹⁾ in gebruik genomen worden.

Kan de Commissie verklaren hoe bij het gecomputeriseerde gebruiken, afdrukken en vermenigvuldigen het document gepresenteerd kan worden, met name wat betreft de achterzijde van de formulieren 4, respectievelijk 5, al dan niet op een separaat blad?

Kan de Commissie tevens uitdrukkelijk bevestigen dat de formulieren 6, 7 en 8 voor het land van bestemming niet noodzakelijkerwijze in de taal van dat land gesteld behoeven te zijn?

Kan de Commissie bovendien bevestigen dat het „enige document” na de totstandkoming van de interne markt nog in gebruik zal blijven als in- en uitvoerdocument in het handelsverkeer met derde landen?

⁽¹⁾ PB nr. L 79 van 21. 3. 1985, blz. 1.

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(27 juni 1988)

Het „enige document” is per 1 januari 1988 niet in het overgrote deel van de Gemeenschap maar in de gehele Gemeenschap in gebruik genomen. Voorts is het document ten gevolge van de ratificering door alle betrokken landen van een overeenkomst tussen de Gemeenschap en

de landen van de EVA ⁽¹⁾ sedert dezelfde datum ook in deze landen in gebruik.

1. Het Comité verkeer van goederen heeft opgemerkt dat aangiften die ingevolge artikel 14, lid 2, vijfde streepje, van Verordening (EEG) nr. 678/85 op blanco papier worden opgesteld, qua vorm, ook wat de achterzijde van de formulieren betreft, aan alle eisen die in de voorschriften betreffende het „enige document” zijn vastgesteld dienen te beantwoorden, met uitzondering van:

- de kleur waarin zij zijn gedrukt (groen voor de voorgedrukte formulieren);
- het cursieve lettertype in de vakken voor de gegevens van derde landen en
- de achtergrondkleur (groen voor de voorgedrukte formulieren) in de vakken voor communautair douanevervoer.

Dergelijke in een Lid-Staat van verzending opgestelde aangiften, moeten door iedere andere Lid-Staat worden aanvaard.

Voorts:

- mag een Lid-Staat bij de verzending aangiften aanvaarden in acht exemplaren die met een laserafdrukker zijn ingevuld en waarvan de achterkant van exemplaar 5 identiek is aan de achterkant van exemplaar 4;
- mogen geen met een laser-afdrukker ingevulde aangiften worden aanvaard waarvan de achterzijde van de exemplaren 4, 5 en 6 niet zijn bedrukt of op separate bladen zijn gedrukt. Het niet bedruken van de achterzijde van exemplaar 6 van de aangiften in de Lid-Staat van verzending is evenwel aanvaardbaar voor zover zulks in het kader van bilaterale afspraken ook aanvaardbaar is voor de Lid-Staat van bestemming.

2. Indien een aangever een volledige set van acht exemplaren van het formulier van het „enige document” wil gebruiken om de drie fasen van een goederentransactie — verzending, douanevervoer, bestemming — te dekken, worden de exemplaren 6, 7 en 8 (wat de gegevens betreft die door middel van een doorschrijfprocédé op deze exemplaren verschijnen) uiteraard in de taal van het land van verzending, die niet noodzakelijk een officiële taal van het land van bestemming is, gedrukt en ingevuld. Ingevolge artikel 4, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 678/85 mag de douane van de Lid-Staat van bestemming de aangever of diens vertegenwoordiger in deze Lid-Staat verzoeken om een vertaling van de genoemde aangifte in de officiële taal of een van de officiële talen van laatstgenoemde Lid-Staat. Het ligt bij deze hervorming evenwel in de bedoeling dat van deze mogelijkheid met mate gebruik wordt gemaakt.

Indien de aangifte niet op een gedrukte set wordt opgesteld maar op blanco papier met gebruikmaking van een geautomatiseerd systeem dat met een laserprinter is uitgerust, worden de gegevens niet door middel van een doorschrijfprocédé op de verschillende exemplaren gereproduceerd, maar de basisprincipes blijven dezelfde.

3. De Commissie bevestigt dat het „enige document” na de totstandkoming van de interne markt inderdaad in gebruik zal blijven als in- en uitvoerdocument in het goederenverkeer met derde landen.

(¹) PB nr. L 134 van 22. 5. 1987, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1970/87

van de heer Joan Colon i Naval (S—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 januari 1988)

(89/C 103/03)

Betreft: Gebruik van radioactieve afvallen als kunstmest

Naar uit betrouwbare bron verluidt heeft de Amerikaanse onderneming Kerr-McGee Corp. een begin gemaakt met de verkoop (voor een onbepaalde proefperiode) van kunstmest die gerecycleerd radioactief afval bevat zoals radioactief uranium, torium alsmede enige andere giftige stoffen (arsenicum, kwikzilver, molybdeen, enz.).

1. Welke inlichtingen heeft de Commissie over deze aanpak?
2. Heeft de Regering van de Verenigde Staten enige mededeling gedaan aan de Regeringen van de Europese landen?
3. Kan de Commissie mededelen of bedoelde kunstmest ook is verkocht op het grondgebied van de Gemeenschap? Welke maatregelen heeft de Commissie genomen of is zij voornemens te nemen op dit gebied?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2064/87

van de heer Alberto Tridente (ARC—I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 januari 1988)

(89/C 103/04)

Betreft: Gebruik van radioactieve slakken als meststoffen in oostelijk Oklahoma

Is de Commissie ervan op de hoogte dat de firma Kerr-McGee, die het beheer heeft over een kerncentrale in Oklahoma, radioactieve slakken recycleert tot meststoffen? Is het haar bekend dat bij de dieren die gevoerd zijn met voedergewassen welke met deze afvalstoffen waren bemest, misvormingen zijn opgetreden en dat er dieren zijn gestorven? Is het haar voorts bekend dat het vlees van deze dieren en het graan dat met het radioactieve mest is geproduceerd zeer binnenkort in de handel wordt gebracht?

Kan de Commissie zich ervan vergewissen dat deze producten niet bestemd zijn voor export naar Europa?

Welke maatregelen is de Commissie voornemens te nemen om de partijen vlees en graan uit de Verenigde Staten zonnodig doeltreffend te doen controleren?

Gecombineerd antwoord van de heer Clinton Davis namens de Commissie

op de schriftelijke vragen nr. 1970/87 en nr. 2064/87

(11 november 1988)

Kunstmest bevat, zoals alle materialen op aarde, natuurlijke radionucliden, met name kalium, uranium, radium en dochterisotopen, bij voorbeeld polonium en lood, naar gelang van de soort gesteente of bodem waaruit de bestanddelen zijn gewonnen. Volgens de inlichtingen die de Commissie van Amerikaanse instanties heeft ontvangen wordt aan kunstmest geen kunstmatige radioactiviteit toegevoegd. Onder normale omstandigheden is er overal enige kunstmatige radioactiviteit aanwezig die het gevolg is van fall-out van kernwapenproeven en van nucleaire activiteiten, maar vergeleken met natuurlijke radioactiviteit is deze hoeveelheid te verwaarlozen. De Commissie beschikt over gegevens over de radioactiviteit van kunstmest van uiteenlopende herkomst. Kunstmest voegt minder dan 1% toe aan de natuurlijke radioactiviteit in gewassen. De blootstelling van de mens aan radioactiviteit afkomstig van kunstmest wordt te verwaarlozen geacht vergeleken met die van andere natuurlijke bronnen, zoals blootstelling binnenshuis aan radon en dochternucliden daarvan, en tevens vergeleken met de blootstelling aan straling die wordt veroorzaakt door medische toepassingen van radioactiviteit.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2127/87

van de heer Hemmo Muntingh (S—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1988)

(89/C 103/05)

Betreft: Ecologie en ontwikkeling in Amazonië

1. Voor welke projecten in Brazilië en/of in het Amazonegebied is financiering aangevraagd bij de EGKS of met de EGKS gelieerde instellingen?
2. Door wie zijn, per project, deze financieringen aangevraagd?
3. Welke aanvragen zijn door de EGKS gehonoreerd en waarom?
4. Welke van de EGKS gehonoreerde financieringsaanvragen worden medegefinancierd door andere instellingen dan de EGKS en welke instellingen zijn dit?
5. Wil de Commissie per (mede)gefinancierd project aangeven:
 - a) om welke bedragen het gaat;
 - b) over welke termijn;
 - c) voor welke onderdelen van de betreffende projecten;
 - d) in welk stadium de financiering is?

6. Wil de Commissie bovenstaande vragen zo volledig mogelijk beantwoorden voor het zgn. Carajasproject en wil de Commissie duidelijk aangeven wat de connectie is tussen het Groot- en het Klein-Carajasproject?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(8 november 1988)

1. Bij de EGKS is een financieringsaanvraag ingediend voor de volgende twee projecten:

- a) exploitatie van de ijzerertslagen te Carajas;
- b) de pelletisering van ijzererts te Minas Geras.

2. Deze financieringen zijn aangevraagd door de exploitierende maatschappijen, te weten:

- a) Companhia Vale do Rio Doce (CVRD) Rio de Janeiro, Brazilië;
- b) Companhia Italo-Brasileira de Peloticoa — Itabasco (Finsider, Italsider).

3. De twee aanvragen zijn door de EGKS geaccepteerd. Zij waren in het belang van de ijzer- en staalindustrie van de Gemeenschap.

4. a) De door de CVRD geleende fondsen zijn de volgende:

(× 1 mln US-dollar)

	Totaal
Internationale Gemeenschap	
Wereldbank	235
Morgan (medefinanciering)	100
Morgan (AMZA)	30
VS-exportkredieten	42
	407
Japans pakket	
Consortium-yenlening	166
Yenaandelen	18
Japanse exportkredieten	10
Nippon Carajas	180
Eximbank-Japan	36
	410
Europees pakket	
EGKS	257
Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW)	73
Europese exportkredieten	2
	332
Totaal externe middelen	1 149
Braziliaanse leningen	727

De totale werkelijke kosten bedroegen 3 400 miljoen US-dollar minder dan was voorzien.

De aflossing van de EGKS-lening loopt van 5 juli 1990 tot 5 januari 1995.

- b) Voor Itabasco belooft de lening 20 miljoen US-dollar over een totaal bedrag van 87 miljoen US-dollar. De aflossing zal zijn voltooid op 1 mei 1992; eind 1987 beliep het resterende verschuldigde bedrag 10,9 miljoen US-dollar.

5. Wat Itabasco betreft voorziet het contract slechts in één enkele betaling. Voor CVRD zullen geen andere bedragen worden betaald dan die welke reeds zijn gestort. Voor Carajas heeft de verstrekte financiering betrekking op de investeringen voor de mijnexploitatie, de spoorwegen, de haven en de arbeiderswijken.

6. De Gemeenschap is medefinancierder van een mijnbouwproject dat voor de ijzer- en staalindustrie van de Gemeenschap van belang is. Zij neemt niet deel aan de verschillende aspecten van het Grand Carajas-project dat volledig afhankelijk is van de plannen van de Braziliaanse Regering en van de daaruit voortvloeiende, al dan niet daarmee overeenstemmende acties.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2410/87

van de heer Horst Seefeld (S—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 februari 1988)

(89/C 103/06)

Betreft: Meenemen van belegde broodjes naar Denemarken

In een mededeling van de internationale campingbond (FICC) staat te lezen dat Denemarken het meenemen van verpakte reisproviand toestaat maar niet „het meenemen van belegde broodjes of dergelijke waren”.

1. Is dit waar?
2. Bestaan in andere landen van de Gemeenschap ook zulke of dergelijke voorschriften?
3. Zo ja, zal de Commissie dan deze onzin verbieden?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(23 november 1988)

De door het geachte Parlementslid gestelde vraag moet in een meer algemene context worden gezien. Bepaalde dierlijke producten (vlees, vleesproducten, enz.) kunnen dierziekten, bij voorbeeld Afrikaanse varkenspest, mond- en klauwzeer, enz. overbrengen. In dat verband is de hoeveelheid produkt die in de Gemeenschap wordt binnengebracht niet doorslaggevend. Uit ervaring is gebleken dat

sommige besmettelijke dierziekten, met aanzienlijke economische consequenties, overgebracht zijn doordat reizigers een minieme hoeveelheid besmette produkten hebben binnengebracht.

Zowel de nationale als de communautaire wetgeving bevatten dan ook verbodsbepalingen die betrekking hebben op bepaalde produkten uit landen of gebieden die een risico inhouden voor het communautaire veebestand. De controle op de naleving van die verbodsbepalingen is een groot probleem. Volgens de inlichtingen waarover de Commissie beschikt zijn de Deense autoriteiten begonnen met een pedagogische actie ten aanzien van de toeristen.

Zij delen bij voorbeeld brochures uit, waarin de reizigers wordt gevraagd dieren niet te voederen met resten van broodjes.

Met het oog op de voltooiing van de interne markt, waarbij de controles aan de interne grenzen komen te vervallen, moeten de boven omschreven problemen worden geregeld. Volgens de Commissie moet de oplossing worden gevonden in verhoogde inspanningen om de belangrijkste dierziekten in de Gemeenschap uit te roeien en in een harmonisatie van de controles aan de buitengrenzen van de Gemeenschap. Dit beleidsplan valt af te lezen uit het actieprogramma voor de voltooiing van de interne markt in 1992 in de bijlage van het Witboek (veterinaire en fytosanitaire controles).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2416/87

van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 februari 1988)

(89/C 103/07)

Betreft: Europese gelden voor vertalingen

Volgens bepaalde bronnen (Belgian Business, oktober 1987, blz. 72) moeten er jaarlijks 800 000 bladzijden vertaald worden in de negen talen van het Europa van de Twaalf. Gemiddeld kost deze vertaling 20 000 Bfr. per bladzijde. Een derde van de begroting van de Commissie gaat hieraan op.

Kan de Commissie deze cijfers bevestigen, de informatie ter zake aanvullen en mededelen welke voorstellen zij eventueel denkt in te dienen ter vermindering van de kosten die deze veeltaligheid met zich brengt?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(12 april 1988)

In 1987 hebben de diensten van de Commissie 810 000 bladzijden in negen talen vertaald ⁽¹⁾. Volgens het verslag

van de Rekenkamer van 31 december 1982 zijn de gemiddelde, directe en indirecte kosten per vertaalde bladzijde 105 Ecu. De totale kosten van de vertaaldienst komen zodoende overeen met een bedrag dat minder dan 0,5% van de gehele begroting van de Commissie bedraagt.

De Commissie zoekt naar middelen op het gebied van informatica, documentatie, terminologie, organisatie, en andere, waardoor de beschikbare middelen zo goed mogelijk kunnen worden gebruikt zodat de totale kosten lager worden, doch de resultaten even goed blijven.

⁽¹⁾ 21e Algemeen Verslag, nr. 41.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2566/87

van de heer Pol Marck (PPE—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 maart 1988)

(89/C 103/08)

Betreft: Invoer van boter uit Nieuw-Zeeland

Herhaaldelijk werd de invoer van boter uit Nieuw-Zeeland, op het ogenblik van overvloedige botervoorraden in de Gemeenschap, als een niet logisch te verantwoorden maatregel aan de kaak gesteld.

Zou het dan, omdat vooral het Verenigd Koninkrijk deze invoer wil handhaven, niet logisch zijn de kosten van de botervoorradenverkoop ter compensatie van de Nieuw-Zeelandse invoer af te trekken van de teruggave van de zogenaamde Britse bijdrage?

Meent de Commissie een dergelijk voorstel te kunnen indienen?

Zo niet, welke argumenten kunnen hiertegen worden aangevoerd?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(17 oktober 1988)

De afzet van Nieuwzeelandse boter op de markt van het Verenigd Koninkrijk vloeit voort uit de bepalingen van Protocol nr. 18 bij de Akte van Toetreding (1972). Op basis van voorstellen van de Commissie worden ter zake besluiten genomen door de Raad. Zoals andere speciale regelingen inzake de toegang tot de Gemeenschap voor produkten uit andere derde landen of groepen van derde landen, op grond van de bijzondere relatie die tussen die landen en bepaalde Lid-Staten heeft bestaan, is ook de met Nieuw-Zeeland gesloten regeling voor boter een communautaire regeling, al mag de boter alleen in het Verenigd Koninkrijk worden ingevoerd. De betrokken regeling mag niet in een eng nationaal kader worden beschouwd, maar moet worden gezien binnen een ruimere context, die op communautair niveau moet worden geëvalueerd. In het volgende verslag en voorstel van de Com-

missie zal rekening worden gehouden met alle relevante gegevens die de Raad nodig heeft om een evenwichtig besluit te nemen, maar er kan niet aan worden gedacht om daarbij ook de suggesties van het geachte Parlementslid in aanmerking te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2578/87
van de heer Salvador Garriga Polledo (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(9 maart 1988)
(89/C 103/09)

Betreft: Begrotingskrediet voor het beleid en het programma van prioritaire acties voor de totstandbrenging van een Europese markt van voorlichtingsdiensten

Commissaris Narjes, sprekende op dinsdag 15 december 1987 in het Europese Parlement over het begrotingskrediet voor de invoer van een beleid en een programma van prioritaire acties voor de totstandbrenging van een Europese markt van voorlichtingsdiensten, noemde een aantal cijfers volgens welke voor dit programma voor 1989 een bedrag van 145 miljoen Ecu zou zijn uitgetrokken.

Kan de Commissie mededelen wat de bron is van de door de heer Narjes genoemde cijfers (6 miljoen en 20 of 25 miljoen Ecu)? Hoe komt de heer Narjes met deze cijfers tot een totaal krediet van 145 miljoen Ecu? Hoe berekent de heer Narjes het multiplicatoreffect van deze kredieten op een factor 3?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
(8 november 1988)

In zijn toespraak voor het Europese Parlement op 15 december 1987 over de „Mededeling van de Commissie, met een ontwerp-beschikking, betreffende de tenuitvoerlegging door de Gemeenschap van een beleid en een programma van prioritaire acties voor de ontwikkeling van een markt voor informatiediensten” (¹) verklaarde vicevoorzitter Narjes dat de Commissie kon instemmen met de amendementen van het Europese Parlement, waaronder de kredietverhoging voor de voorbereidende fase van 15 miljoen Ecu tot 20 miljoen Ecu voor 1989 en van 20 miljoen Ecu tot 25 miljoen Ecu voor 1990. In antwoord op de verklaring van een Parlementslid dat de kredietaanvraag van de Commissie te bescheiden was, zette vicevoorzitter Narjes uiteen dat een volwaardig programma voor 1991/1992 tot een kredietaanvraag van 50 miljoen Ecu voor elk jaar zou kunnen leiden. De raming van 50 miljoen Ecu per jaar voor 1991 en 1992 is gebaseerd op de enorme respons op het verzoek om reacties (juli 1987), die een duidelijke illustratie en bevestiging vormt van de ver-

onderstellingen waarvan de Commissie voor haar huidige voorstel was uitgegaan. In totaal zou aldus een bedrag van 145 miljoen Ecu voor de periode 1989—1992 in de respectieve Gemeenschapsbegrotingen worden opgenomen. Het totale budget voor deze programma's kan nog veel hoger oplopen, aangezien demonstratie- en proefprojecten in de regel voor niet meer dan 35 % door de Gemeenschap worden gefinancierd, zodat het multiplicatoreffect op een factor 3 komt.

Op 26 juli 1988 hechtte de Raad zijn goedkeuring aan „een beleid en een programma van prioritaire acties voor de ontwikkeling van een markt voor informatiediensten” met een budget van 15 miljoen Ecu voor 1989 en 21 miljoen Ecu voor 1990. Een eerste ontwerp voor een volwaardig programma voor het jaar 1991 en daarna zal in de loop van 1989 worden opgesteld.

(¹) Doc. COM(87) 360 def. en PE 116.403 van 10. 11. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2686/87
van de heer André Fourçans (LDR—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 maart 1988)
(89/C 103/10)

Betreft: Criterium voor de verlening van de titel „doctor in de hippokratische geneeskunde”

Volgens diverse bronnen zou de Spaanse Staat bereid zijn aan naturopathen en meer in het algemeen aan al degenen die de zogenaamde natuurlijke geneeskunde toepassen, de titel „doctor in de hippokratische geneeskunde” te verlenen.

De vergadering van de Spaanse senaat bestudeert namelijk de mogelijkheid de natuurlijke geneeskunde officieel te erkennen en aan degenen die deze als beroep uitoefenen de titel „doctor in de hippokratische geneeskunde” te verlenen.

Is de Commissie van oordeel dat de titel van geneesheer kan worden verleend aan personen die geen uitgebreide medische opleiding hebben genoten?

Welke criteria acht de Commissie noodzakelijk voor de verlening van de titel van doctor in de hippokratische geneeskunde?

Als de Spaanse Staat aan degenen die de natuurlijke geneeskunde uitoefenen de titel van doctor in de hippokratische geneeskunde toekent, zijn de andere Lid-Staten dan verplicht hetzelfde te doen?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(31 mei 1988)

Neen, want in artikel 1 van Richtlijn 75/363/EEG (¹) betreffende artsen is bepaald dat de Lid-Staten de toegang

tot en de uitoefening van de werkzaamheden van de arts afhankelijk stellen van een van de in artikel 3 van Richtlijn 75/362/EEG ⁽¹⁾ genoemde diploma's, hetgeen waarborgt dat de in genoemd artikel 1 opgesomde kennis is verkregen, onder voorbehoud van de in artikel 9 van Richtlijn 75/362/EEG opgenomen bepalingen met betrekking tot de verworven rechten.

De Commissie heeft geen criteria vastgesteld voor de toekenning van de titel „doctor in de hippokratische geneeskunde” en is niet voornemens een voorstel in die zin bij de Raad in te dienen.

De eventuele instelling van een beroep van „doctor in de hippokratische geneeskunde” in Spanje, wat tot de exclusieve bevoegdheid van deze Lid-Staat behoort, verplicht evenwel de overige Lid-Staten niet hun houding ter zake te wijzigen, en met name dit beroep te erkennen. De artikelen 48, 52 en 59 van het EEG-Verdrag beletten namelijk niet dat nationale wetgevingen het verrichten door niet-geneesheren van therapeutische handelingen op het grondgebied van de betrokken Lid-Staten zonder meer verbieden of dat zij daarop zelfs strafsancities stellen, uiteraard voor zover deze maatregelen zonder onderscheid van toepassing zijn op de eigen onderdanen en op die van andere Lid-Staten. Wat dit betreft wordt het geachte Parlementslid verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 1864/85 van mevr. Schleicher ⁽²⁾.

Het probleem van de eventuele gelijkwaardigheid die aan dit diploma moet worden toegekend zou zich slechts voordoen in die Lid-Staten waar een zelfde of minstens een soortgelijk beroep bestaat. Deze Lid-Staten zouden dus gehouden zijn ter zake de jurisprudentie toe te passen die voortvloeit uit het arrest dat op 15 oktober 1987 door het Hof is gewezen in zaak 222/86, Union Nationale des Entraîneurs et Cadres Techniques Professionnels du Football (UNECTEF) en Georges Heylens ⁽³⁾. Wat het standpunt van de Commissie ter zake betreft wordt het geachte Parlementslid verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 2962/86 van mevrouw Maij-Weggen ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 167 van 30. 6. 1975.

⁽²⁾ PB nr. C 126 van 26. 5. 1986.

⁽³⁾ Nog niet gepubliceerd.

⁽⁴⁾ PB nr. C 295 van 5. 11. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2810/87

van de heer Lambert Croux (PPE—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 maart 1988)

(89/C 103/11)

Betreft: Modelexperiment ter verbetering van het onderwijs aan kinderen van migrerende werknemers

In haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 674/87 ⁽¹⁾ deelt de Commissie mede dat over de resultaten van het intercultureel experiment ter verbetering van het onderwijs aan kinderen van migranten in Franstalig België een verslag wordt opgesteld door deskundigen.

Is de Commissie intussen in het bezit van voornoemd rapport, en zo ja, welke conclusies heeft zij eruit getrokken met betrekking tot het verder verloop van het modelproject, en kan het verslag ter beschikking gesteld worden van het Parlement?

⁽¹⁾ PB nr. C 23 van 28. 1. 1988, blz. 46.

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(2 december 1988)

Na kennis te hebben genomen van het rapport inzake het modelexperiment ter verbetering van het onderwijs aan migrantenkinderen in Brussel, heeft de Commissie besloten het schooljaar 1987/1988 als een verlengingsjaar te beschouwen. Dat zal het mogelijk maken het tussen 1984 en 1987 gehouden experiment af te sluiten; bepaalde werkzaamheden daarvan konden nog niet worden beëindigd ten gevolge van de omstandigheden waarop het geachte Parlementslid in zijn vraag zinspeelt.

De Commissie gaat thans samen met het franstalige Ministerie van Onderwijs in België na of een nieuw experiment kan worden opgezet, met een voorbereidend jaar om duidelijke pedagogische doelstellingen vast te leggen en samenwerkingsstructuren op te bouwen die een meer gestructureerde experimentering mogelijk maken.

Het nieuwe experiment zal naar verwachting vóór het einde van het jaar van start gaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2912/87

van de heer Andrew Pearce (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 april 1988)

(89/C 103/12)

Betreft: Werkgelegenheid voor vrouwen

Is het de Commissie ook opgevallen dat bijna alle treinbestuurders, conducteurs en controleurs in de gehele Gemeenschap mannen zijn? Is deze situatie in overeenstemming met de communautaire voorschriften ten aanzien van gelijke kansen op werkgelegenheid voor mannen en vrouwen? Zo nee, wat doet de Commissie dan hieraan?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(5 oktober 1988)

De communautaire voorschriften betreffende de gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces vindt men in Richtlijn 76/207/EEG van de Raad ⁽¹⁾, die uiterlijk op 12 augustus 1978 in de nationale wetgeving diende te worden omgezet.

Dat de meeste werknemers in een bepaalde bedrijfstak mannen zijn betekent op zich zelf nog geen inbreuk op deze richtlijn of op de nationale regels die haar ten uitvoer leggen. Indien het een rechtstreeks gevolg is van discriminatie door werkgevers ten opzichte van vrouwen is de richtlijn natuurlijk wel van toepassing; artikel 6 verplicht immers de Lid-Staten om een ieder die meent te zijn benadeeld door een discriminerende daad ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden, genoegdoening te verschaffen.

Indien echter, van de andere kant, het numerieke overwicht van mannelijke werknemers een gevolg is van het feit dat vrouwen zich wellicht niet tot de betreffende bedrijfstak aangetrokken voelen, loont het de moeite erop te wijzen dat artikel 2, lid 4, van de richtlijn voorziet in zogeheten „positieve acties” die moeten worden genomen en die ten doel kunnen hebben om het aandeel van de geslachtsgenoten die in de betreffende bedrijfstak ondervertegenwoordigd zijn te vergroten.

Blijkens informatie waarover de Commissie beschikt hebben de spoorwegen in sommige Lid-Staten (bij voorbeeld in het Verenigd Koninkrijk en Nederland) programma's inzake positieve actie ontwikkeld. In het geval van British Rail werd dit programma door de Commissie ondersteund, ter uitvoering van het Gemeenschapsprogramma op middellange termijn 1986—1990 „Gelijke kansen voor vrouwen”, waarin wordt bepaald dat de Commissie positieve acties zal ondersteunen en aanmoedigen om te komen tot desegregatie op de arbeidsmarkt en tot een beter gebruik van het menselijk potentieel.

De Commissie onderzoekt eveneens of zij steun kan verlenen aan een vergelijkende studie over de gemengde deelname van mannen en vrouwen aan het arbeidsproces in de vervoerssector.

(¹) PB nr. L 39 van 14. 2. 1976, blz. 40.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2930/87

van de heer Jorgen Nielsen (LDR—DK)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 april 1988)

(89/C 103/13)

Betreft: Investeringssteun voor een aardappelzetmeelfabriek in Neder-Saksen

Volgens mededelingen van het Ministerie van Landbouw van Neder-Saksen is er een investeringssteun verleend van 25% voor de bouw van de in september 1987 in gebruik genomen aardappelzetmeelfabriek in Lückow, Neder-Saksen. De totale bouwkosten bedroegen 86 miljoen DM. 10% van deze investeringssteun werd verleend op grond van het zogenaamde „Investitionszulage-Gesetz” (Neufassung d.d. 28 januari 1986) als steun voor „Randzonen-gebiete” en 15% uit hoofde van „Gemeinschaftsaufgabe — Agrarstruktur und Küstenschutz”.

Daarnaast heeft de gemeente uitgaven gedaan voor de aanleg bij de fabriek van een zuiveringsinstallatie, welke in dezelfde orde van grootte liggen als de investeringssteun.

1. Zijn de bewuste steunregelingen, waaronder de steun voor de zuiveringsinstallatie, medegeedeeld aan de Commissie overeenkomstig artikel 93 van het Verdrag?
2. Is de Commissie van mening, gezien de concurrentie op de markt voor aardappelzetmeel, dat de betreffende steun de mededinging vervalst overeenkomstig artikel 92, lid 1, van het Verdrag en derhalve onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt?
3. Met betrekking tot welke in artikel 92, lid 3, van het Verdrag genoemde uitzonderingen heeft de Commissie de betreffende steun in het gegeven geval als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt beschouwd?

Antwoord van de heer Andriessen namens de Commissie

(4 oktober 1988)

Na onderzoek van de betrokken steunmaatregel heeft de Commissie de Duitse Regering bij schrijven van 11 februari 1987 meegedeeld dat zij geen bezwaar heeft tegen deze maatregel ten gunste van de aardappelzetmeelfabriek in Neder-Saksen. De Commissie was van oordeel dat deze steunmaatregel gezien het bepaalde in artikel 92, lid 2, onder c), van het EEG-Verdrag verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.

Wat betreft de installatie voor de zuivering van afvalwater die bekostigd zou zijn door de gemeente, heeft de Commissie de Duitse autoriteiten inlichtingen gevraagd over de eventuele toekenning van steun.

Zij heeft de Duitse autoriteiten verzocht om haar, eventueel, de betrokken steunmaatregel mee te delen in het kader van artikel 93, lid 3, van het Verdrag zodat zij de kwestie grondig kan onderzoeken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2946/87

van de heer Jesús Cabezón Alonso (S—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 april 1988)

(89/C 103/14)

Betreft: Toepassing van verordening (COM(87) 368/def.)

Kan de Commissie een opsomming geven van de Spaanse regio's die zullen kunnen profiteren van de verordening (EEG) van de Raad tot invoering van een specifieke ge-

meenschappelijke actie ter bevordering van de ontwikkeling van de landbouw in bepaalde gebieden in Spanje (COM(87) 368/def.) zodra deze in werking treedt?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**
(19 september 1988)

De Commissie verheugt zich over de recente goedkeuring van de specifieke actie ter bevordering van de ontwikkeling van de landbouw in bepaalde gebieden in Spanje. Deze actie zal worden uitgevoerd in het kader van een of meer door de Spaanse Regering aan de Commissie voor te leggen programma's.

De in de betrokken verordening bedoelde Spaanse gebieden zijn vastgesteld in Richtlijn 86/466/EEG ⁽¹⁾, die door de Raad op grond van Richtlijn 75/268/EEG betreffende de landbouw in bergstreken en in sommige probleemgebieden ⁽²⁾ is goedgekeurd. De gebieden zijn:

Autonome gemeenschappen	Oppervlakte cultuurgrond van de probleemgebieden/ totale oppervlakte cultuurgrond (%)
Islas Canarias	100
Extremadura	95,9
Asturias	90,9
Castilla y Leon	77,6
Galicia	57,7
Andalucia	56,2
Cantabria	77,9
Castilla-la-Mancha	63,7
Aragon	46,9
Comunidad Valencia	32,8
Murcia	44,5
Baleares	33,9
Cataluna	36,9
Rioja	19,1
Navarra	53,8
Pais Vasco	62,5
Madrid	18,3
Totaal voor Spanje	62,4

Bij de uitvoering van de specifieke actie zal prioriteit worden gegeven aan de berggebieden en de gebieden waarvoor de vergoeding van het EOGFL, afdeling Oriëntatie, op 50% is gebracht.

De in Richtlijn 86/466/EEG vastgestelde probleemgebieden beslaan in totaal 17 037 500 ha, dat is 62,4% van de oppervlakte cultuurgrond in Spanje.

⁽¹⁾ PB nr. L 273 van 24. 2. 1986, blz. 104.

⁽²⁾ PB nr. L 128 van 19. 5. 1975, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 90/88
van de heer Pedro Argüelles Salaverria (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 mei 1988)
(89/C 103/15)

Betreft: Wijziging van de BTW-tarieven die van toepassing zijn op de woningbouw

De ontwerp-richtlijn van de Raad tot aanvulling van het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde en tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG ⁽¹⁾ — harmonisatie van de BTW-tarieven — impliceert een fundamentele wijziging in de BTW-percentages voor bepaalde handelingen in verband met goederen en diensten, inzonderheid op het gebied van de woningbouw. Voor sommige landen, waaronder Spanje, zal het tarief in deze sector van de huidige 6% stijgen tot een percentage schommelend tussen 14 en 20%.

Als gevolg van deze belastingverhoging voor de woningbouw zal de vraag onvermijdelijk teruglopen, wat uiteindelijk zal leiden tot een crisis en tot verhoogde werkloosheid in deze bedrijfstak, waardoor het totale werkloosheidscijfer van de Gemeenschap zal stijgen.

Denkt de Commissie niet dat om al die redenen, en uitgaande van het principe dat de woningbouw een van de stuwende krachten is van het productieproces, deze sector moet blijven behoren tot de lagere categorie van tarieven, niet lager dan 4% maar ook niet hoger dan 9%, die in het voorstel tot wijziging van de bestaande richtlijn is opgenomen?

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(22 september 1988)

Het voorstel voor een richtlijn ⁽¹⁾ tot aanvulling van het gemeenschappelijk BTW-stelsel en tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG ⁽²⁾ — onderlinge aanpassing van de BTW-tarieven — maakt deel uit van het geheel van richtlijnen met betrekking tot de harmonisatie van de indirecte belastingen in de Gemeenschap. De Commissie heeft deze richtlijnen in augustus 1987 aan de Raad voorgelegd ten einde de grenzen op fiscaal gebied in het kader van de totstandkoming van de interne markt per 31 december 1992 af te schaffen.

De Commissie is bij de opstelling van haar voorstellen zowel uitgegaan van de algemene praktijk in de Lid-Statens als van de noodzaak tot continuering van het op communautair vlak gevoerde beleid. Daarom heeft zij in haar voorstel met betrekking tot de onderlinge aanpassing van de BTW-tarieven de woningbouw niet opgenomen in de lijst van goederen en diensten waarvoor het verlaagde tarief geldt.

⁽¹⁾ Doc. COM(87) 321 (PB nr. C 250 van 18. 9. 1987, blz. 2).

⁽²⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 225/88
van de heer Lambert Croux (PPE—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (25 mei 1988)
 (89/C 103/16)

Betreft: Conventie van Den Haag

Door de Conventie van Den Haag wordt aan alle onderdanen van de contracterende staten die tijdens het verblijf in een andere staat in aanraking komen met de justitie, bij voorbeeld ten gevolge van een verkeersongeval, eenzelfde juridische bijstand gewaarborgd als aan de burgers van het land waar de gebeurtenis zich voordoet. Ondanks het uitdrukkelijk verzoek van de Commissie is de Conventie nog steeds niet door alle Lid-Staten van de Gemeenschap geratificeerd.

De Commissie gelieve mede te delen welke Lid-Staten de Conventie van Den Haag tot dusverre nog niet geratificeerd hebben, en welke initiatieven zij voornemens is te nemen opdat de Conventie eerlang in de gehele Gemeenschap van kracht wordt?

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie
 (22 september 1988)

Tot dusver hebben vijf Lid-Staten het Verdrag ondertekend: de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Luxemburg en Spanje. Op 18 december 1987 had enkel Frankrijk het geratificeerd. Aangezien sindsdien Spanje zijn oorkonde tot bekrachtiging van het Verdrag heeft neergelegd en ook Zweden het heeft geratificeerd, was aan de voorwaarde voor inwerkingtreding van het Verdrag, namelijk ratificatie door ten minste drie Staten, voldaan, zodat het op 1 mei 1988 in werking is getreden. Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt zijn ook België, Denemarken, Italië, Portugal en het Verenigd Koninkrijk voornemens het Verdrag te bekrachtigen.

De Commissie heeft op 24 november 1986 een voorstel voor een aanbeveling ingediend strekkende tot bekrachtiging van het Verdrag door de Lid-Staten⁽¹⁾. Dit moet verplaatsingen van ingezetenen van de Lid-Staten vergemakkelijken en dus het toerisme bevorderen. De meeste personen die zich buiten de grenzen van hun eigen land begeven zijn immers toeristen, en de zekerheid voor alle ingezetenen van de Lid-Staten dat zij tijdens een verblijf in een andere Lid-Staat onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van die Lid-Staat aanspraak kunnen maken op rechtsbijstand in burgerlijke en handelszaken zal hen ervan bewust maken dat zij tot een gemeenschap behoren.

⁽¹⁾ PB nr. C 320 van 13. 12. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 303/88
van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (3 juni 1988)
 (89/C 103/17)

Betreft: Geknoei met Europese olijfolie

Recentelijk werd in Baden-Württemberg het kankerverwekkende perchloorethyleen aangetroffen in koudgeperste olijfolie uit Frankrijk, Italië en Spanje.

Mogelijkerwijze gaat het hier om een vergissing, maar anderzijds kan men dit ook aanwenden om bedrog te plegen in verband met de communautaire subsidies voor olijfolie.

Is de Commissie hiervan op de hoogte? Zo ja, is de Commissie van plan in dit verband een onderzoek in te stellen?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
 (19 oktober 1988)

De Commissie is inderdaad op de hoogte van de resultaten van met name in Baden-Württemberg uitgevoerde analyses van olijfolie, waarbij is gebleken dat bepaalde partijen bij eerste persing verkregen koudgeperste olijfolie duidelijk perchloorethyleen bevatten.

Hierop heeft de Commissie snel gereageerd door:

- olijfolie waarvan met zekerheid is geweten dat zij de schadelijke stof bevat, met ingang van 15 april 1988 van communautaire steun uit te sluiten, waardoor deze olie in de praktijk niet meer in ongewijzigde staat kan worden afgezet. Er dient in dit verband op te worden gewezen dat het bedoelde produkt door rafinage uit de olijfolie wordt verwijderd;
- de producerende Lid-Staten te verzoeken om een onderzoek in te stellen naar de oorzaken van de verontreiniging;
- het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding te convoceren.

Dat comité is tot de volgende conclusies gekomen:

- a) de mate van verontreiniging die is geconstateerd, houdt geen enkel gevaar in voor de menselijke gezondheid;
- b) de aanwezigheid van perchloorethyleen is ongewenst, en deze stof dient derhalve zo snel mogelijk uit de olie te worden verwijderd.

Uit de beschikbare resultaten van de enquêtes en onderzoeken in de verschillende Lid-Staten blijkt dat de verontreiniging rechtstreeks verband houdt met het onjuiste gebruik in een beperkt aantal oliefabrieken van een analyse-apparaat waarmee tests worden uitgevoerd waarbij van perchloorethyleen gebruik wordt gemaakt. Poging tot

fraude in verband met de communautaire steun kan worden uitgesloten; de betrokken fraude zou geen enkel economisch voordeel hebben opgeleverd.

Op basis van het voorafgaande zal de Commissie het nodige doen om:

- voor de afzet een gemeenschappelijke norm vast te stellen waardoor wordt gewaarborgd dat de in de detailhandel verkochte olie zo zuiver mogelijk is; die norm kan pas over enkele weken worden vastgesteld omdat eerst de analysemethodes voor perchlooretheen moeten worden geharmoniseerd;
- via adequate maatregelen in de toekomst elke nieuwe verontreiniging bij de produktie van olijfolie te voorkomen (over het algemeen wordt de olie alleen in de periode november-april geproduceerd).

—————

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 325/88

van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 juni 1988)

(89/C 103/18)

Betreft: Massale ontslagen bij de NV Philips (Nederland)

Cor van der Klugt, president-directeur van Philips, multinational en massaproducteur van elektronische artikelen, heeft meegedeeld dat het bedrijf in 1987 slechte resultaten bereikt heeft en dat 1988 een bijzonder onzeker jaar zal worden.

De daling van de dollar heeft een sterkere negatieve invloed gehad dan voorzien was, zodat thans wordt overwogen om 10 000 à 20 000 banen te schrappen.

De heer Van der Klugt heeft tevens een plan gelanceerd voor het herstel van Philips via de overheveling van activiteiten naar goedkope produktiegebieden, waarbij overwogen wordt om een fabriek te vestigen in Zuidoost-Azië.

Wat is het commentaar van de Commissie op de sociale situatie bij Philips en de aangekondigde verliezen aan werkgelegenheid alsmede de overheveling van werkgelegenheid naar Zuidoost-Azië?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(9 december 1988)

De Commissie is ernstig bezorgd over het op grote schaal inkrimpen van werkgelegenheid die het door Philips overwogen plan tot herstel en het overhevelen van zijn activiteiten zou teweegbrengen.

Gezien de scherpe concurrentie op de wereldmarkt voor elektronische massa-artikelen is de Commissie van me-

ning dat herstructureringen van deze aard ter verbetering van het concurrentievermogen van de bedrijven dikwijls onvermijdelijk zijn.

Zij dringt er derhalve op aan dat de ontslagen die onvermijdelijk zijn gebleken plaatsvinden met inachtneming van de bij Richtlijn 75/129/EEG van de Raad ⁽¹⁾ ingestelde procedures inzake collectief ontslag, en vergezeld gaan van opleidingsacties en maatregelen voor het opnieuw in het arbeidsproces opnemen van de betrokken werknemers.

In dit verband wijst de Commissie ook op het belang van het gezamenlijk advies dat op 6 maart 1987 is uitgebracht door werkgevers- en werknemersorganisaties in het kader van de sociale dialoog van Hertoginnedal, waarin de bereidheid van beide partijen tot uitdrukking is gebracht om de wijzigingen als gevolg van het industriële vernieuwingsproces in onderling overleg te regelen.

De Commissie bevestigt voorts het belang dat zij hecht aan gelijktijdige totstandkoming van een Europese sociale ruimte en van de grote Europese markt. In dit verband dient bijzondere aandacht te worden besteed aan de concurrentievoordelen die kunnen ontstaan door overheveling van de produktie uit de Gemeenschap naar nieuwe industrielanden buiten de Gemeenschap, waar de arbeidsvoorwaarden en de sociale zekerheid niet beantwoorden aan de internationale arbeidsnormen.

⁽¹⁾ PB nr. L 48 van 22. 2. 1975, blz. 29.

—————

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 394/88

van mevrouw Raymonde Dury (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1988)

(89/C 103/19)

Betreft: Europese normen voor verfstoffen

Kan de Commissie mededelen:

1. Wat de Europese normen zijn voor de verpakking van de diverse verfstoffen?
2. Wat de verplichte normen in België zijn?
3. Welke organisaties belast zijn met het toezicht op de naleving van deze normen?
4. Welke de verplichte aanduidingen zijn voor de etikettering van deze produkten?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(13 juli 1988)

1. Richtlijn 80/781/EEG van de Raad ⁽¹⁾ heeft betrekking op gevaarlijke preparaten die bestemd zijn om als oplosmiddel te worden gebruikt en die gevaarlijk zijn in de zin van artikel 2.

Richtlijn 83/265/EEG van de Raad ⁽¹⁾ heeft betrekking op preparaten die bestemd zijn om te worden gebruikt als

- verf, vernis, drukinkt, pleistermiddel, kleefstof, dicht- en voegmiddel, mastiek (kit), plamuur, gatenvulmiddel, grondverf, afbijtmiddel, ontvettingsmiddel, kunstschildersverf of losmiddel,
- oppervlaktebeschermend middel of houtbeits, voor zover deze niet onder andere communautaire regelingen vallen en in de zin van artikel 3 als gevaarlijk moeten worden bestempeld.

In artikel 4 respectievelijk 5 van deze richtlijnen zijn de algemene eisen vastgelegd waaraan de verpakking en sluiting van dergelijke preparaten moeten voldoen.

Richtlijn 76/211/EEG van de Raad ⁽²⁾, gewijzigd bij Richtlijn 78/891/EEG ⁽³⁾, alsmede Richtlijn 80/232/EEG ⁽⁴⁾ hebben betrekking op de voorwaarden voor het voorverpakken en in de handel brengen van voorverpakte en in de handel gebrachte produkten, met name lijmen, kleefstoffen, oplosmiddelen en verven, in reeksen van vooraf vastgestelde hoeveelheden.

2. België heeft deze richtlijnen omgezet in nationale wetgeving en laat enkel produkten op de markt toe die hieraan voldoen.

3. Het Ministerie van Economische Zaken is belast met de naleving van de uitvoeringsbesluiten met betrekking tot de Richtlijnen 76/211/EEG, 78/891/EEG en 80/232/EEG, terwijl de Ministeries van Arbeid en van Volksgezondheid verantwoordelijk zijn voor de naleving van de Richtlijnen 80/781/EEG en 83/265/EEG.

4. In de artikelen 5 respectievelijk 6 van de Richtlijnen 80/781/EEG en 83/265/EEG van de Raad zijn de aanduidingen vastgelegd die duidelijk leesbaar en onuitwisbaar op de verpakking moeten worden aangebracht. Deze gegevens kunnen als volgt worden samengevat:

- de handelsnaam van het preparaat;
- de chemische benaming van het bestanddeel of de bestanddelen volgens vastgestelde criteria;
- de naam en het adres van de fabrikant of degene die het preparaat op de markt brengt;
- de standaardzin(nen) ter vermelding van de bijzondere gevaren welke aan het gebruik van het preparaat zijn verbonden;
- de standaardzin(nen) ter vermelding van de veiligheidsaanbevelingen voor het gebruik van het preparaat.

Indien de hierboven samengevatte aanduidingen zich op een etiket bevinden, dient dit stevig op een of meer zijden van de verpakking te worden gehecht. De van de omvang van de verpakking afhankelijke minimumafmetingen van het etiket zijn vastgelegd in de artikelen 6 en 7 van genoemde richtlijnen.

In de Richtlijnen 76/211/EEG, 78/891/EEG en 80/232/EEG is bepaald dat op de voorverpakkingen de nominale massa of het nominale volume, een merkteken waaruit het vulbedrijf kan worden afgeleid, en de kleine letter „e”, waarmee wordt aangegeven dat de voorverpakking aan de voorschriften van Richtlijn 76/211/EEG voldoet, moeten worden aangebracht.

⁽¹⁾ PB nr. L 229 van 30. 8. 1980, blz. 57.

⁽²⁾ PB nr. L 147 van 6. 6. 1983, blz. 11.

⁽³⁾ PB nr. L 46 van 21. 2. 1976, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 311 van 4. 11. 1978, blz. 21.

⁽⁵⁾ PB nr. L 51 van 25. 2. 1980, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 415/88
van de heer Niall Andrews (RDE—IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(13 juni 1988)
 (89/C 103/20)

Betreft: Afvalverwerking, met uitzondering van nucleair afval

1. Is het de Commissie bekend dat een aantal Lid-Statens een restrictief beleid voert ten aanzien van de invoer van afval uit andere Lid-Statens?

2. Is het de Commissie tevens bekend dat hierdoor afval waarvoor in de Lid-Statens nog voldoende capaciteit bestaat ter verwerking c.q. verbranding, vervoerd en gedumpt wordt in met name een aantal ontwikkelingslanden en landen van het Oostblok?

3. Is de Commissie bereid maatregelen te nemen die ertoe zullen leiden dat, zolang en voor zover de huidige verwerkingscapaciteit van afval in de Lid-Statens nog toereikend is, de export van verwerkbaar afval naar landen met een niet-adequaat controlesysteem wordt beperkt, zo niet verboden?

4. Is de Commissie tevens bereid ter voorkoming van illegale lozingen van verwerkbaar afval Lid-Statens met een overcapaciteit aan verwerkings- en verbrandingsmogelijkheden aan te bevelen hun importbeperkingen op te heffen zolang er nog geen gemeenschappelijk afvalverwerkingsbeleid in de Gemeenschap is?

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie

(21 oktober 1988)

1. De Commissie is op de hoogte van het feit dat door de ter zake bevoegde instanties in sommige Lid-Statens bepaalde restricties worden toegepast op de invoer van afvalstoffen op hun grondgebied en zij heeft over bepaalde gevallen klachten ontvangen. Deze klachten worden momenteel onderzocht.

2. Het verband tussen de restricties op de invoer van bepaalde afvalstoffen in bepaalde Lid-Staten en de stromen afvalstoffen die uit de Gemeenschap worden uitgevoerd naar landen met een staatseconomie en de ontwikkelingslanden is niet vastgesteld, althans niet in de specifieke gevallen die de Commissie ter kennis zijn gekomen. In feite lijkt de in de Gemeenschap bestaande verwijderingscapaciteit voor gevaarlijke afvalstoffen de vraag verreweg te overtreffen.

3 en 4. Richtlijn 84/631/EEG betreffende het toezicht en de controle in de Gemeenschap op de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 86/279/EEG ⁽²⁾ voor wat de uitvoer naar derde landen betreft, bevat communautaire voorschriften voor alle transporten van gevaarlijke afvalstoffen waarbij Lid-Staten van de Gemeenschap betrokken zijn. De ter zake bevoegde instanties kunnen voorwaarden verbinden aan de overbrenging van afvalstoffen of hiertegen bezwaar aantekenen, maar dit bezwaar dient met redenen omkleed te zijn die nader in de richtlijn zijn omschreven. De overbrenging mag alleen plaatsvinden wanneer de ter zake bevoegde instanties van het importeerende land de ontvangst van de kennisgeving van de overbrenging hebben bevestigd. In Richtlijn 86/279/EEG zijn bijzondere voorwaarden vastgesteld die van toepassing zijn op de overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen naar derde landen. Met name kan een transport naar een derde land alleen worden toegestaan indien het importeerende land van tevoren hiermee schriftelijk akkoord is gegaan en indien de aldaar aanwezige verwijderingsinstallaties en -methoden adequaat zijn om de bescherming van het milieu en de volksgezondheid te waarborgen.

⁽¹⁾ PB nr. L 326 van 13. 12. 1984.

⁽²⁾ PB nr. L 181 van 4. 7. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 419/88

van de heer Robert Delorozoy (LDR—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 juni 1988)

(89/C 103/21)

Betreft: Beheersing risico's van de techniek

Bij een door de Unesco op 8 december 1987 georganiseerde studiebijeenkomst die was gewijd aan het „beheersen van de risico's in de omgang met de techniek” werd de aandacht gevestigd op de grote gevaren die de mens in het dagelijks leven in huis bedreigen.

Naar schatting eisen deze gevaarbronnen in huis (gebruik van gas en elektriciteit, verbrandingen, valpartijen, enz.) in Frankrijk 12 000 slachtoffers, terwijl als gevolg van verkeersongelukken per dag twee kinderen het leven verliezen en zes andere voor het leven gehandicapt worden.

Omdat de bevolking in het algemeen weinig doordrongen is van deze gevaren hebben de organisatoren van de studiebijeenkomst voorgesteld een Europees instituut in het leven te roepen, dat zowel de functie van onderzoekcen-

trum als van een ontmoetingsplaats voor alle betrokken deskundigen zou kunnen krijgen. Met behulp van dit centrum zou men een betere greep kunnen krijgen op de vaak niet duidelijk in het oog springende risico's waaraan men in huis, bij de vrijetijdsbesteding of in het verkeer is blootgesteld. Het totaal aantal slachtoffers van dit soort ongelukken bedraagt 90% van de slachtoffers van alle ongelukken die ter wereld plaatsvinden; bij de slachtoffers van natuurrampen is dit percentage 5% en bij de slachtoffers van ongelukken met industriële installaties minder dan 1%.

Heeft de Commissie dit voorstel bestudeerd en overweegt zij maatregelen in deze richting te nemen?

Antwoord van de heer Varfis namens de Commissie

(22 november 1988)

De Commissie heeft zelf de door het geachte Parlementslid genoemde, in december 1987 bij de Unesco georganiseerde studiebijeenkomst bijgewoond. Zij is het volledig eens met het accent dat daarbij werd gelegd op het belang van de gevaren die de mens dagelijks in zijn privé-leven bedreigen.

De Commissie heeft al in december 1977 een groep deskundigen ter zake bijeen laten komen. Op haar voorstel heeft de Raad in juli 1981 besloten om gedurende 30 maanden een modelproject uit te voeren inzake ongelukken in huis waarbij consumptiegoederen zijn betrokken.

De Raad heeft op 26 april 1986 een besluit goedgekeurd inzake een demonstratieproject met het oog op de invoering van een communautair informatiesysteem over de ongelukken waarbij consumptiegoederen zijn betrokken, dat EHLASS (European Home and Leisure Accident Surveillance System) wordt genoemd. Tijdens de eerste 18 maanden van de uitvoering van dit project hebben de diensten van de Commissie meer dan 350 000 gegevens kunnen verzamelen bij een zestigtal ziekenhuizen. Iedere maand komen daar ongeveer 30 000 nieuwe gegevens bij.

Door dit project kan men zo nauwkeurig mogelijk op communautair niveau te weten komen wat de oorzaken, de omstandigheden, de aard en de consequenties zijn van de ongelukken in huis, bij vrijetijdsactiviteiten, sportbeoefening en op school.

De aldus verstrekte inlichtingen zullen ertoe bijdragen dat:

- de veiligheid van de consumenten en de kwaliteit van de in het geding zijnde consumptiegoederen worden verbeterd door wettelijke regelingen, normen en/of een behoorlijke etikettering;
- de consument informatie en advies krijgt met het oog op een beter gebruik van de consumptiegoederen;
- de aanzet gegeven wordt tot informatie- en sensibiliseringscampagnes over de veiligheid van de consument om tot een adequate preventie te komen;
- educatieve programma's en andere op preventie gerichte acties worden voorbereid;
- de ten uitvoer gelegde preventieprogramma's worden geëvalueerd.

De tot dusverre door het EHLASS-systeem verzamelde gegevens hebben aanmerkelijk bijgedragen tot de voorbereiding van de communautaire informatie- en sensibiliseringscampagne over de veiligheid van kinderen die de Commissie, in nauwe samenwerking met de Lid-Staten, in de jaren 1988, 1989 en 1990 wil voeren. Kinderen staan centraal in de eerste grote communautaire actie op het gebied van de veiligheid van de consument, omdat meer dan 50 % van de ongelukken in de privé-sfeer kinderen en adolescenten betreft.

Bovendien zullen de door het EHLASS-systeem verzamelde gegevens de Commissie in staat stellen om een uitgebreid actieprogramma inzake de bestrijding van ongelukken in de privé-sfeer alsmede op preventie gerichte maatregelen voor te leggen.

De Commissie heeft, gezien deze situatie, voor het ogenblik niet het voornemen om een Europees instituut voor de gevaren van het privé-leven in het leven te roepen, zoals voorgesteld werd door de verantwoordelijken van de studiebijeenkomst van december 1987.

Zij is van mening dat het door de activiteiten in de Gemeenschap alsmede door de genomen en geplande maatregelen mogelijk zal zijn om dit belangrijke sociale fenomeen van de gevaren en de ongelukken in het privé-leven het hoofd te bieden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 454/88

van de heer Pedro Argüelles Salaverria (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 juni 1988)
(89/C 103/22)

Betreft: Chemische verontreiniging van de stranden

Het Europese Jaar van het milieu is afgesloten met de verontrustende onthulling van het Europees Bureau van Consumentenverenigingen (BEUC) over de chemische verontreiniging van de Europese stranden, die door dit bureau als zeer alarmerend wordt omschreven en waarbij het totale ontbreken van Europese maatregelen ter bestrijding hiervan als zondermeer rampzalig wordt betiteld.

Volgens genoemd bureau is nog niets ondernomen tegen storting op de stranden van de meest verontreinigende industriële afvalprodukten. „Geen enkele kust is veilig voor deze chemische plaag, die op verschillende punten dramatische vormen aanneemt”, aldus het bureau.

Het bureau wijst er nadrukkelijk op dat het hoogst noodzakelijk is dat de Europese autoriteiten maatregelen treffen tegen de niet aflatende bronnen van industrie- en landbouwafval, die onze zeeën veranderen in vuilstortplaatsen.

Welk standpunt neemt de Commissie hierover in en welke maatregelen op communautair niveau stelt zij voor om een einde te maken aan de vervuiling van onze stranden en om ervoor te zorgen dat deze mettertijd weer van „bacteriologisch aanvaardbare kwaliteit” zullen zijn?

Antwoord van de heer Clinton Davis namens de Commissie

(8 november 1988)

De Commissie heeft kennis genomen van het rapport van het BEUC „Europese test van de kwaliteit van het zwemwater” en zou de aandacht van het geachte Parlementslid willen vestigen op de vele communautaire initiatieven die op dit gebied reeds zijn genomen of nog worden gepland:

Wat de bacteriologische vervuiling betreft is Richtlijn 76/160/EEG betreffende de kwaliteit van het zwemwater ⁽¹⁾ een essentieel instrument in de bescherming van het aquatisch milieu tegen dit type vervuiling. De over het algemeen gunstige ontwikkeling van de bacteriologische kwaliteit van het zwemwater tussen 1983 en 1986, zoals deze naar voren komt uit het door de Commissie hierover kortgeleden gepubliceerde rapport, illustreert dat er dank zij de toepassing van deze richtlijn een aanzienlijke verbetering is opgetreden.

Ten aanzien van de chemische verontreiniging werden er reeds talrijke maatregelen door de Gemeenschap vastgesteld, onder meer Richtlijn 76/464/EEG betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd ⁽²⁾. Deze richtlijn beoogt, net als alle hiervan afgeleide richtlijnen die de lozingen van individuele chemische stoffen (kwik, cadmium, enz.) betreffen, onder meer de bescherming van de kustwateren tegen dit type verontreiniging.

Op het gebied van uit de landbouw afkomstige lozingen hoopt de Commissie binnenkort een voorstel voor een richtlijn in te dienen over het zeer alarmerende vraagstuk van de nitraatverontreiniging.

Naast deze drie onderdelen van het communautaire beleid voor de bescherming van het aquatisch milieu komt dan nog de deelneming van de Gemeenschap aan talrijke internationale overeenkomsten betreffende de verontreiniging van de zee (Verdragen van Parijs en Barcelona en Overeenkomst van Bonn).

⁽¹⁾ PB nr. L 31 van 5. 2. 1976, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 129 van 18. 5. 1976, blz. 8.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 475/88

van de heer Leen van der Waal (NI—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 juni 1988)
(89/C 103/23)

Betreft: Officiële verklaringen door de Commissie inzake buitenlandse politieke gebeurtenissen en ontwikkelingen

In de Verdragsartikelen 155 t/m 163 worden de bevoegdheden en taken van de Europese Commissie vermeld. De-

ze zijn exclusief verbonden met de uitvoering van en het toezicht houden op de toepassing van het Verdrag. Daarnaast heeft de Commissie evenwel verschillende malen officiële verklaringen opgesteld en afgegeven betreffende met de buitenlandse politiek verbonden kwesties. Als recent voorbeeld hiervan valt te noemen de veroordeling van de Zuidafrikaanse overheid vanwege een daad van agressie begaan in de hoofdstad van Botswana, Gaborone.

1. Ontleent de Commissie haar bevoegdheid zich formeel en zelfstandig uit te laten over buitenlandse politieke gebeurtenissen en ontwikkelingen aan bovengenoemde Verdragsartikelen?
2. Staat deze handelwijze niet op gespannen voet met artikel 30, lid 2, van titel III van de Europese Akte, alwaar de bepaling van gemeenschappelijke standpunten de Hoge Verdragsluitende Partijen toekomt?
3. Welke criteria hanteert de Commissie alvorens zich uit te laten over bepaalde buitenlandse politieke gebeurtenissen en ontwikkelingen?
4. Pleegt de Commissie, alvorens zij dergelijke verklaringen aflegt, hierover overleg met de ministers van Buitenlandse Zaken in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen?
5. Dient het zich officieel en openbaar uitlaten over zaken van buitenlands politiek beleid niet uitsluitend te gebeuren namens de EPS-ministers?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**
(10 november 1988)

Zoals het geachte Parlementslid bekend is heeft de Europese Gemeenschap belangrijke verantwoordelijkheden op het gebied van de buitenlandse betrekkingen. Het is daarom zeer zeker gepast dat de Commissie als onafhankelijke instelling officiële verklaringen over internationale gebeurtenissen aflegt, in het bijzonder indien deze een weerslag zouden kunnen hebben op de betrekkingen van de Gemeenschap met het betrokken land of de betrokken regio.

De Commissie houdt de Lid-Staten natuurlijk op de hoogte van haar initiatieven ter zake.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 477/88
van de heer John Iversen (COM—DK)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 juni 1988)
(89/C 103/24)

Betreft: Productie van chemisch afval in de Gemeenschap

Hoeveel chemisch afval wordt er elk jaar in de Lid-Staten geproduceerd, en hoeveel daarvan ondergaat een behandeling? In het chemisch bedrijf van de gemeente Nyborg

in Denemarken wordt chemisch afval tegenwoordig aan een ingrijpende behandeling onderworpen. In welke andere landen heeft er zo'n bewerking van chemisch afval plaats, en hoe groot zijn de hoeveelheden die behandeld worden?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**
(9 november 1988)

De Commissie beschikt niet over een statistisch instrument waarmee de vraag van het geachte Parlementslid precies kan worden beantwoord.

Er is geen enkele communautaire richtlijn waarbij de Lid-Staten worden verplicht de Commissie mededeling te doen van de hoeveelheden geproduceerde en/of daadwerkelijk behandelde afvalstoffen per jaar. Volgens de meest betrouwbare ramingen zou de totale hoeveelheid in de Gemeenschap geproduceerde gevaarlijke afvalstoffen evenwel ongeveer 35 miljoen ton per jaar bedragen.

Volgens Richtlijn 78/319/EEG⁽¹⁾ betreffende toxische en gevaarlijke afvalstoffen zijn de Lid-Staten verplicht „de nodige maatregelen te nemen opdat de toxische en gevaarlijke afvalstoffen worden verwijderd zonder gevaar op te leveren voor de gezondheid van de mens en zonder nadelige gevolgen voor het milieu”. De toxische en gevaarlijke afvalstoffen worden verwijderd in installaties die in het bezit zijn van een door de bevoegde instanties in de Lid-Staten afgegeven vergunning. De meeste Lid-Staten hebben dergelijke installaties. Het Verenigd Koninkrijk en de Bondsrepubliek Duitsland hebben de Commissie lijsten van deze inrichtingen toegezonden.

⁽¹⁾ PB nr. L 84 van 31. 3. 1978.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 501/88
van de heer James Elles (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 juni 1988)
(89/C 103/25)

Betreft: Investerings in de Lid-Statens

Kan de Commissie een overzicht geven van de openbare en particuliere investeringen, qua omvang en percentage en per Lid-Staat, in het tijdvak van 1983 tot 1987, respectievelijk in het eigen land, in de andere Lid-Statens en in de Verenigde Staten?

**Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie**
(21 november 1988)

Het Bureau voor de Statistiek van de Europese Gemeenschappen (Eurostat) verzamelt twee soorten statistische gegevens over investeringen:

1. investeringen van de Lid-Staten in hun eigen economisch gebied, bruto-investeringen in vaste activa (BI-VA) genaamd;
2. directe investeringen van de Lid-Staten in het buitenland, of van derde landen in de economie van de Lid-Staten.

Deze twee soorten gegevens zijn gebaseerd op twee fundamenteel verschillende concepten.

Met bruto-investeringen in vaste activa wordt bedoeld de waarde van de duurzame goederen die de in het land gevestigde produktie-eenheden ten behoeve van hun produktieproces hebben aangeschaft (d.i. in overeenstemming met de boekingsregels voor de Nationale Rekeningen).

Het concept directe investeringen betreft daarentegen alle soorten van kapitaalstromen tussen zowel in als buiten het land gevestigde eenheden, waarbij de betrokken investeerder (d.w.z. de eenheid die de investering doet) beoogt zeggenschap te verkrijgen in de andere eenheid (d.i. het concept dat voor de betalingsbalans wordt gebruikt).

De Commissie zal de gevraagde informatie in tabelvorm rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement toezenden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 520/88

van de heer **Carlos Bru Purón (S—E)**
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 juni 1988)

(89/C 103/26)

Betreft: Oprichting van coöperaties

De resolutie van het Europese Parlement van 13 april 1983 over coöperatieve ondernemingen in de Europese Gemeenschap beval de Commissie aan na te gaan welke maatregelen de Gemeenschap kan nemen om de oprichting van nieuwe produktiecoöperaties en de „omzetting van door de crisis in hun bestaan bedreigde ondernemingen in coöperaties” te vergemakkelijken.

Een formule in deze zin zou kunnen zijn dat aan de werknemers van ondernemingen die in een crisis verkeren preferentiële rechten worden toegekend, voordat tot faillissement of liquidatie wordt overgegaan, in dier voege dat zij met behulp van speciale kredieten of garantiefondsen, nadat de levensvatbaarheid van het bedrijf is aangetoond, en met de nodige technische assistentie, de werkzaamheden onder de benaming „produktiecoöperatie” kunnen voortzetten.

Overweegt de Commissie enigerlei maatregelen in deze zin, met de bijbehorende financiering?

(¹) PB nr. C 128 van 16. 5. 1983.

Antwoord van de heer **Marin** namens de Commissie

(13 oktober 1988)

De Commissie overweegt generlei bijzondere maatregelen, noch financiering, voor de omzetting in coöperaties van ondernemingen die zich in moeilijkheden bevinden.

De Commissie heeft onlangs Cecop, de Europese producentenorganisatie op coöperatieve grondslag, steun verleend om haar beleidsdenkbeelden te ontwikkelen door het subsidiëren van een Europese studiebijeenkomst over de financiering van coöperatief georiënteerde producentenorganisaties die zich in uiteenlopende omstandigheden bevinden, waaronder die welke in de vraag zijn beschreven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 521/88

van mevrouw **Ursula Schleicher (PPE—D)**
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 juni 1988)

(89/C 103/27)

Betreft: Is het platina in de autokatalysatoren schadelijk voor de gezondheid?

Herhaaldelijk verschijnen in de pers mededelingen over mogelijke schade voor de gezondheid door de invoering van de autokatalysator en van loodvrije benzine, bij voorbeeld in de Bild-Zeitung van 1 maart 1988.

De verdenking geldt de platina-emissies, die hoofdzakelijk bestaan uit onoplosbaar lood en platina-oxyden, en voor ca. 10% uit in water oplosbare platinaverbindingen. Door laatstgenoemde verbindingen kan een zogenaamde „platinose” worden veroorzaakt.

Verder worden, naar men zegt, door het wegvallen van het lood meer andere kankerverwekkende stoffen uitgestoten.

Ik neem aan dat de Commissie op de hoogte is van deze kwestie. Derhalve wil ik haar het volgende vragen:

1. Laat zij ter zake onderzoek verrichten, of neemt zij deel aan onderzoek van
 - a) de auto- en de aardolie-industrie,
 - b) onafhankelijke onderzoeksinstituten?

Zo ja, kan zij dan een overzicht verstrekken van het lopend onderzoek? Zo neen,

2. acht zij een dergelijk onderzoek niet dringend noodzakelijk? Welke financiële mogelijkheden zijn er om een desbetreffend onderzoeksprogramma zo spoedig mogelijk van start te laten gaan?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**
(29 november 1988)

De Commissie neemt niet deel aan projecten voor onderzoek naar de schadelijke effecten van platina-emissies.

Ondanks diepgaand onderzoek in de Verenigde Staten is er geen enkele aanwijzing gevonden van schadelijke elementen in de platina-emissies van met katalysatoren uitgeruste voertuigen. De Commissie acht daarom voor het ogenblik onderzoek niet nodig; in het milieuonderzoekprogramma is hier trouwens geen geld voor uitgetrokken.

De afschaffing van het lood kan, maar hoeft niet noodzakelijkerwijs, te worden gecompenseerd door een hoger benzeen- en toluengehalte in de brandstof, waarmee de nodige klopvastheid moet worden verkregen. De risico's die zijn verbonden aan een toename van de emissies van deze stoffen zijn genoegzaam bekend en behoeven geen verder onderzoek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 625/88
van de heer George Patterson (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 juni 1988)
(89/C 103/28)

Betreft: Aantal gevallen van hondsdolheid in Lid-Staten

Kan de Commissie de meest recente statistische gegevens verstrekken betreffende het aantal gevallen van hondsdolheid in elk van de Lid-Staten? Kan zij deze cijfers tevens vergelijken met de statistieken van voorgaande jaren om te zien of er sprake is van een verbetering of een verslechtering van de gehele situatie in de Lid-Staten?

Kan de Commissie verder bijzonderheden verstrekken over de maatregelen die thans door de Lid-Staten worden genomen om hondsdolheid uit te roeien en over de maatregelen die zij zelf voornemens is te treffen ten einde het vrije verkeer van dieren in de Gemeenschap voor 1992 te verwezenlijken?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**
(10 november 1988)

De maatregelen voor bestrijding van hondsdolheid in de Lid-Staten zijn het onderwerp van een verslag van de

Commissie dat binnenkort beschikbaar komt. Het verslag zal vergezeld gaan van voorstellen voor de uitroeiing van hondsdolheid in de Lid-Staten waar die ziekte heerst.

Als onderdeel van de voltooiing van de interne markt van de Gemeenschap komen de interne grenscontroles op dieren op of vóór 31 december 1992 te vervallen. De Commissie erkent evenwel dat het enige tijd kan duren voordat hondsdolheid (die voornamelijk wordt overgebracht door vossen) volledig is uitgeroeid. Derhalve bestaan er op het ogenblik geen plannen om de quarantainecontroles op hondsdolheid, waar deze worden toegepast, op te heffen. De Commissie is van mening dat quarantaine ook zonder grenscontroles doeltreffend kan zijn.

De statistische gegevens zullen rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement worden toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 628/88
van de heer Konstantinos Filinis (COM—GR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 juni 1988)
(89/C 103/29)

Betreft: Honing

De Griekse honingproducenten worden geconfronteerd met ernstige problemen bij de afzet van hun produkten. Alleen al in de voorafgaande bijenteeltperiode bleven de coöperaties van bijentelers met ongeveer 2 500 ton honing zitten. Deze situatie is voor zowel de coöperaties als de producenten problematisch; zij gaan reeds gebukt onder een zware rentelast, nog afgezien van de inkomensverliezen die het gevolg zouden kunnen zijn van een langdurige opslag van de produktie. Bovendien hebben de Griekse bijentelers te maken met een ernstige vermindering van hun produktie en hun inkomen als gevolg van de schade aan de bijenvolken die is veroorzaakt door het slechte weer van het vorige jaar (vorst in maart en vervolgens de hittegolf). De Griekse honing is vanwege het klimaat en vanwege de samenstelling van de Griekse flora van een uitzonderlijke kwaliteit en kan in geval van een communautaire bescherming met een genormaliseerde aanduiding op de Europese en de internationale markten worden aangeboden; bovendien biedt de bijenteelt werkgelegenheid aan een belangrijk aantal gezinnen op het platteland, vooral in onvruchtbare en bergachtige streken waar geen andere werkgelegenheid voorhanden is; niet alleen vanwege het werkgelegenheidsaspect maar ook om ecologische redenen moet de bijenteelt in die gebieden gehandhaafd blijven. Kan de Commissie gelet op het voorgaande mededelen of zij voornemens is maatregelen te nemen

opdat honing wordt opgenomen in een gemeenschappelijke marktordering en onder de bescherming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid komt te vallen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**
(24 oktober 1988)

De Commissie is zich terdege bewust van de bijzondere structuur en de economische en sociale betekenis van de bijenteelt in Griekenland; zij is eveneens op de hoogte van de moeilijkheden waarmee de Griekse bijentelers recentelijk te kampen hebben gehad als gevolg van weersomstandigheden en ziektes van bijenvolken.

De diensten van de Commissie gaan na langs welke weg bijentelers en hun vertegenwoordigende organisaties het best kunnen worden gestimuleerd en geholpen om, zoals andere landbouwers, gebruik te maken van de verschillende steunmaatregelen ter verbetering van de landbouwstructuur en van de afzet van landbouwproducten waarin de structuurwetgeving van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voorziet. Intussen financiert de Gemeenschap onderzoek zowel als maatregelen van de bijentelersorganisaties om een betere controle te krijgen op de varroamijziekte, die het ernstigste probleem is in deze sector in bijna alle Lid-Statens, inclusief Griekenland.

In het verleden zijn alle steunregelingen in deze sector kostbaar gebleken, waren de kosten voor het beheer ervan oneconomisch hoog en zijn zij qua werkelijke ondersteuning van de bijentelers ondoelmatig gebleken. De oorzaken daarvan lagen zowel in de structurele kenmerken van de bijenteelt in de meeste Lid-Statens als in de kleine bedragen die beschikbaar konden worden gesteld in tijden van strenge budgettaire beperkingen. Aangezien de situatie niet is veranderd, is het naar het oordeel van de Commissie niet realistisch om naar een betere ondersteuning van bijentelers te streven door middel van een gemeenschappelijke ordening van de markt, zelfs al zou het om een zeer lichte structuur gaan. De voorschriften zouden in ieder geval doeltreffend en controleerbaar moeten zijn. Voor de toekenning van steun voor de opslag bij voorbeeld zou er reeds een zekere mate van marktdoorzichtigheid nodig zijn in de vorm van regelmatige officiële statistieken; het is onwaarschijnlijk dat deze ter beschikking zouden kunnen worden gesteld. Voorts moet de Commissie erop wijzen dat er wel degelijk een bescherming tegen invoer bestaat: voor de belangrijkste derde uitvoerlanden geldt aan de grens van de Gemeenschap een invoerrecht van 27%. Alleen voor ACS-Statens en de minst ontwikkelde landen geldt een nultarief. Voor andere ontwikkelingslanden wordt eveneens een invoerrecht van 25% toegepast.

Voor meer bijzonderheden over de achtergrond van de bovenbedoelde moeilijkheden verwijst de Commissie het geachte Parlementslid naar haar antwoorden op een aantal mondelinge en schriftelijke vragen over dit onderwerp in de afgelopen jaren. Een lijst daarvan wordt hem en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

Het zou eveneens nuttig kunnen zijn het verslag te raadplegen dat de Commissie aan de Raad heeft gezonden over de steunregeling die van 1981—1983 in het kader van Verordening (EEG) nr. 1196/81 van de Raad (*) is toegepast; dat verslag wordt eveneens aan hem en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

(*) PB nr. L 122 van 6. 5. 1981, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 633/88

van de heer Ernest Glinne (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juni 1988)

(89/C 103/30)

Betreft: Engels wetsontwerp inzake discriminatie ten aanzien van homoseksuelen

Op 2 februari 1988 heeft het House of Lords in het Verenigd Koninkrijk een wetsvoorstel aangenomen waarbij homoseksuelen gedwongen worden hun anderszijn clandestien te beleven. Bij dit wetsvoorstel (paragraaf 28 van de Local Government Bill) is het voor de lokale overheden formeel verboden materiaal bestemd voor de bevordering van de homoseksualiteit te propageren of te publiceren of onderwijs in scholen die erom bekend staan dat zij de homoseksualiteit voorstellen als een aanvaarde vorm van familierelatie, te bevorderen.

Eveneens wordt het lokale overheden verboden enige vorm van steun hetzij financiële of andere, die verband houdt met twee bovengenoemde verboden, toe te kennen.

Bovengenoemd wetsontwerp moet nog in tweede lezing worden behandeld en opnieuw worden goedgekeurd door het House of Commons dat het reeds in december 1987 heeft goedgekeurd. In geval van goedkeuring zal het wetsontwerp per 1 juni 1988 van kracht worden. Een van de eerste gevolgen ervan zal zijn dat alle tot op heden toegekende steun aan homoseksuele groeperingen weer opnieuw in discussie wordt gesteld. In Groot-Brittannië ontstaat op dit moment ten aanzien van de homoseksualiteit een klimaat van onderdrukking en intimidatie dat kan worden beschouwd als een inbreuk op het recht van vrije meningsuiting dat wordt gewaarborgd door artikel 8 van de Europese Overeenkomst van de rechten van de mens en van de artikelen 12 en 13 van de Universele Verklaring van de rechten van de mens.

Is de Commissie niet voornemens krachtig op te treden bij de Britse overheid opdat deze bovengenoemde overeenkomst alsmede aanbeveling 924 (1981) en de resolutie 756 (1981) van de Raad van Europa betreffende discriminatie ten opzichte van homoseksuelen, eerbiedigt door met name dit discriminatoire wetsontwerp in te trekken?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 958/88

van de heer Ernest Glinne (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 augustus 1988)

(89/C 103/31)

Betreft: Initiatieven van de Commissie ter bescherming van de fundamentele rechten van de homoseksuelen

Op 13 maart 1986 heeft het Europese Parlement de ontwerp-resolutie aangenomen van mevrouw Squarcialupi, waarin de Lid-Staten wordt verzocht in hun nationale wetgeving alle wetten af te schaffen die discriminerend zijn voor homoseksuelen en anti-discriminatoire wetten uit te vaardigen, met name op het gebied van de werkgelegenheid. Op 11 juni 1986 verzocht het Parlement om toepassing van het beginsel van niet-discriminatie in de nationale wetten op basis van geslacht, huwelijkse staat en seksuele voorkeur (PE 106.623).

Welke maatregelen heeft de Commissie uitgewerkt en ingediend naar aanleiding van deze door het Parlement aangenomen resoluties?

Wat is de reactie van de Commissie op de uitvaardiging door Groot-Brittannië in juni 1988 van een wet die homoseksuelen discrimineert?

Kan de Commissie niet als een van haar prioriteiten initiatieven nemen voor de bescherming van de fundamentele rechten van seksuele minderheden in de Lid-Staten, vooral op het gebied van de werkgelegenheid?

**Gecombineerd antwoord van de heer Delors
namens de Commissie op de schriftelijke vragen nr. 633/88
en nr. 958/88**
(29 november 1988)

De Gemeenschap heeft geen bevoegdheid om op te treden tegen eventuele discriminatie door de Lid-Staten ten opzichte van seksuele minderheden. Krachtens de bevoegdheden die voortvloeien uit de Verdragen kan zij slechts optreden tegen discriminatie op grond van nationaliteit of om een gelijke behandeling te verzekeren van vrouwelijke en mannelijke werknemers op het gebied van arbeidsbetrekkingen en sociale zekerheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 642/88

van mevrouw Barbara Castle (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 juli 1988)

(89/C 103/32)

Betreft: Internationale Suikerovereenkomst

Welke stappen heeft de Commissie ondernomen ter herziening van de Internationale Suikerovereenkomst?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(21 september 1988)

De Internationale Suikerovereenkomst (ISO) van 1984, waarvan de Europese Economische Gemeenschap lid was, is vervangen door een nieuwe ISO die op 24 maart 1988 in werking is getreden. De Europese Economische Gemeenschap was een van de eerste leden die de nieuwe overeenkomst ondertekende (Besluit 88/106/EEG van de Raad ⁽¹⁾ op voorstel van de Commissie) en heeft zich tot het definitieve lidmaatschap verbonden binnen de in de overeenkomst zelf vastgelegde termijn (31 december 1987). De vertraging bij de inwerkingtreding van de nieuwe ISO is veroorzaakt door laattijdige besluiten over toetreding van andere grote suikerexporteurs en -importeurs, zoals Australië, Brazilië, de Verenigde Staten en Canada.

⁽¹⁾ PB nr. L 58 van 3. 3. 1988, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 651/88

van de heer Carlos Robles Piquer (ED—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juni 1988)

(89/C 103/33)

Betreft: Mogelijke gevolgen van gebrek aan belangstelling in Europa voor projecten op het gebied van het menselijk genoom

De laatste maanden van 1987 is in de Verenigde Staten een felle polemiek gevoerd over wat het „genoominitiatief” is gaan heten. Samen met andere initiatieven op het terrein van de biologie behoort dit initiatief tot een reeks grootschalige projecten die de vergelijking kunnen doorstaan met de projecten die op het terrein van de fysica, de ruimtevaart en de defensie zijn uitgevoerd.

Deze projecten, waarover ook in Japan een debat aan de gang is, hebben fervente verdedigers, zowel bij de overheid als in de particuliere sector, die meestal wijzen op de talloze medische toepassingen die uit de volledige kennis van het menselijk genoom kunnen voortvloeien. Er zijn ook verwoede tegenstanders, die een evenwichtiger spreiding van het wetenschappelijk onderzoek in de biologie wensen, maar vooral morele bezwaren naar voren brengen.

Deze projecten hebben in Europa tot dusver weinig belangstelling gewekt. Kan de Commissie mededelen hoe de situatie in Europa is en wat daarvan de oorzaak is? Kan zij

voorts aangeven wat de gevolgen van een aanzienlijke achterstand op dit terrein kunnen zijn, vooral in geval de particuliere sector octrooi aanvraagt op de resultaten van het verrichte maatschappelijk onderzoek?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(4 november 1988)

Het in kaart brengen en de sequentie bepaling van het menselijk genoom vormen samen een zeer ambitieus project waarbij internationale samenwerking onmisbaar is. De ontwikkeling van deze nieuwe methode ter verbetering van het inzicht in de aan het leven ten grondslag liggende processen ligt in het verlengde van een aantal momenteel lopende initiatieven, waarvan de voornaamste van Europese bodem hierna worden beschreven.

Op nationaal niveau houden verscheidene Lid-Statens zich bezig met activiteiten op het gebied van het in kaart brengen en de sequentie bepaling van het genoom. Deze activiteiten zijn in Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en de Bondsrepubliek Duitsland het verst gevorderd.

Op internationaal niveau wordt door het Europees Laboratorium voor Moleculaire Biologie (EMBL) onderzoek verricht op het gebied van de instrumentatie; voorts exploiteert het EMBL de grote Europese DNA-databank. In het kader van Eureka is een project voor sequentie bepaling apparatuur in behandeling genomen.

Op communautair niveau is de Raad en het Parlement onlangs een voorstel voor een programma voor voorspellende geneeskunde⁽¹⁾ voorgelegd, waarin plannen voor het in kaart brengen van het menselijk genoom met een hoge graad van verfijning zijn opgenomen.

Bovendien worden in het kader van huidige en toekomstige specifieke programma's van de communautaire kaderprogramma's voor 0 & 0 1984—1987 en 1987—1991⁽²⁾ (zoals BAP, Bridge en Science⁽³⁾) belangrijke 0 & 0-activiteiten vastgesteld, waarbij aandacht zal worden besteed aan de sequentie bepaling van de genomen van micro-organismen (gist en Bacillus), planten (Arabidopsis) en insecten (Drosophila). De communautaire plannen omvatten tevens onderzoek op het gebied van de instrumentatie en de bio-informatica ten behoeve van de ontwikkeling van automatische sequentieanalyse, de produktie van programmatuur en de realisatie van sequentie bepaling netwerken.

Samengevat zal het duidelijk zijn dat bij de huidige omvang van de nationale budgetten voor medisch en fundamenteel biologisch onderzoek in de Lid-Statens omvangrijke sequentie bepaling projecten, waarmee bij de huidige stand van de techniek misschien wel enkele miljarden Ecu zijn gemoeid, niet in overweging kunnen worden genomen. Daarom is de Commissie van plan om door middel van bovengenoemde initiatieven voorbereidend werk te verrichten en om in samenwerking met Lid-Statens een gecoördineerde reactie op de uitdaging die van de ambitieuze programma's in de Verenigde Staten en Japan uitgaat, te bevorderen.

Waarschijnlijk moeten de middelen op korte termijn, mogelijk bij de tussentijdse herziening van het Kaderpro-

gramma, worden verhoogd, ten einde Europa's positie te handhaven.

Grote vertraging en/of onvoldoende middelen zouden, wat betreft geavanceerde instrumentatie, programmatuur en informatiediensten, die door dit soort activiteiten zeker zullen worden gestimuleerd, tot een grotere afhankelijkheid van de Verenigde Staten en Japan kunnen leiden. Dit zou nadelige gevolgen hebben voor het concurrentievermogen en voor de kwaliteit van het medisch onderzoek naar genetische afwijkingen en een groot aantal virusziekten en vormen van kanker, waarbij dit soort afwijkingen een belangrijke rol spelen.

Octrooiering van het (menselijk) genoom zelf is onwaarschijnlijk, aangezien er geen sprake is van een „ontdekking”. Sommige van de in het kader van de projecten ontwikkelde innovatieve technieken en (therapeutische en andere) toepassingen van de verzamelde informatie kunnen echter wel octrooieerbaar zijn.

Ethische en sociale aspecten zijn op de „5th Conference on Bioethics of the World's Seven Main Industrial Countries”, die in april 1988 in Rome plaatsvond en waarop ook de Commissie vertegenwoordigd was, grondig bestudeerd. Dit soort kwesties komen ook aan bod in het reeds genoemde programmavoorsel inzake voorspellende geneeskunde.

⁽¹⁾ Doc. COM(88) 424 van 20. 7. 1988.

⁽²⁾ PB nr. C 208 van 4. 8. 1983 en PB nr. L 302 van 24. 10. 1987.

⁽³⁾ BAP, meerjarenactieprogramma voor onderzoek op het gebied van de biotechnologie 1985—1989; Bridge, het in voorbereiding zijnde biotechnologieprogramma; Science, het door de Raad op 29. 6. 1988 goedgekeurde plan ter stimulering van de internationale samenwerking en uitwisseling, Doc. COM(88) 358.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 653/88
van de heer Florus Wijsenbeek (LDR—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(30 juni 1988)
(89/C 103/34)

Betreft: Binnenvaart-containerterminals in Noord-Nederland

Heeft de Commissie kennis genomen van het feit dat enkele privé-ondernemingen die plannen hadden om binnenvaart-containerterminals in Nederland, met name in Meppel, op te richten zulks vooralsnog niet kunnen doen, omdat de NV Nederlandse Spoorwegen met prijsdumpling dreigen als die terminals er zullen komen⁽¹⁾?

Is de Commissie niet van oordeel dat elke vorm van infrastructuur die het gecombineerd transport kan stimuleren als positief moet worden beoordeeld en dat zulks met

name geldt voor gecombineerd transport over de binnenwateren?

Acht de Commissie dreiging met prijsdumping in dit verband niet uit den boze, te meer waar deze dreiging afkomstig is van een met overheidsmiddelen gefinancierd bedrijf?

Acht de Commissie zich niet geroepen om over deze zaak nadere inlichtingen in te winnen en zonedig maatregelen te treffen?

Kan de Commissie indiceren tot welk soort maatregelen zij in deze zou kunnen overgaan?

(¹) Zie het dagblad Transport van 10. 5. 1988.

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(5 oktober 1988)

De Commissie is niet op de hoogte van de details van het door het geachte Parlementslid vermelde geval.

Zij is van mening dat de verschillende vormen van gecombineerd vervoer, ongeacht of het gaat om gecombineerd wegvervoer-spoorwegvervoer of wegvervoer-vervoer over de binnenwateren, op voet van gelijkheid moeten worden behandeld; dit beginsel komt tot uiting in de door de Gemeenschap voorgestelde maatregelen.

In beginsel is de Commissie van mening dat ieder individueel bedrijf, inclusief de spoorwegen, de vrijheid moet hebben om zich bij de vaststelling van tarieven en andere verkoopvoorwaarden te laten leiden door zijn algemene doelstellingen. Deze zienswijze is evenwel wellicht niet van toepassing wanneer een bedrijf met een dominerende positie een destructief prijsbeleid toepast met het oog op het uit de markt werken van een concurrent.

De Commissie is bereid een en ander nader te bestuderen, indien de betrokken partijen precieze informatie verstrekken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 662/88

van Sir James Scott-Hopkins (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 juni 1988)

(89/C 103/35)

Betreft: Publiciteit voor de interne markt

Welke kosten zijn volgens de Commissie gemoeid met de publiciteit betreffende de gevolgen en de voordelen van de voltooiing van de interne markt vanaf nu tot en met 1992?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(30 september 1988)

De Commissie beschikt niet over een speciale begrotingspost voor uitgaven in het kader van de voorlichting over de totstandbrenging van de interne markt.

Wat echter de kredieten van de Commissie voor voorlichting en communicatie in 1988 betreft (17,6 miljoen Ecu) vormt de doelstelling 1992/interne markt een prioriteit waaraan circa een derde van het genoemde bedrag wordt besteed.

Deze doelstelling zal uiteraard in de komende jaren een van de belangrijkste onderwerpen blijven van de voorlichtings- en communicatieprogramma's van de Commissie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 665/88

van Lord O'Hagan (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 juni 1988)

(89/C 103/36)

Betreft: Zuivelinspectiekosten

In het Verenigd Koninkrijk zijn onlangs zuivelinspectiekosten voor landbouwers ingevoerd.

1. Was dit aan de Commissie meegedeeld?
2. Wat is haar bekend omtrent het bestaan en het niveau van dergelijke kosten in de andere Lid-Staten?
3. Leidt het opleggen van deze kosten niet tot vervalsing van de mededinging tussen de landbouwers in de verschillende Lid-Staten?
4. Zijn deze kosten niet in strijd met de geest van de interne markt in 1992?
5. Zal de Commissie nu iets ondernemen om de Britse Regering in kennis te stellen van haar mening ter zake?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(7 november 1988)

De Commissie is niet op de hoogte van het feit dat er onlangs zuivelinspectieheffingen voor landbouwers in het Verenigd Koninkrijk zijn ingesteld. De Commissie zal de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk verzoeken haar

de nodige inlichtingen te verstrekken om zich een mening over de zaak te kunnen vormen; zij zal het geachte Parlementslid vervolgens zo spoedig mogelijk over haar standpunt inlichten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 675/88
van de heer André Fourçans (LDR—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 juni 1988)

(89/C 103/37)

Betreft: Compensatie van de BTW-geschillen

De opheffing van de belastingcontroles aan de grenzen houdt in, zoals de Commissie voorstelt, dat een compensatiestelsel wordt ingevoerd voor de BTW die wordt geïnd en betaald in het intracommunautaire handelsverkeer.

Een dergelijk compensatiestelsel kan aanleiding zijn tot tegenstrijdige opvattingen, en zelfs fraude bij de betrokken economische subjecten.

Heeft de Commissie onderzocht welke de mogelijke gronden zijn voor dergelijke meningsverschillen?

Welke instelling zal worden belast met de behandeling van de geschillen die resulteren uit deze onenigheid?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie

(10 november 1988)

Een van de voordelen van het BTW-clearingstelsel zoals dit door de Commissie is voorgesteld is, dat het gebaseerd is op de bestaande regelingen inzake de aangifte en inning van de BTW en slechts een zeer beperkte hoeveelheid extra werk met zich mee zal brengen voor de betrokken economische subjecten. De Commissie is niet van mening dat de regeling tot nieuwe meningsverschillen tussen de subjecten zal leiden. De verkoper van de goederen of diensten brengt de BTW in rekening die in de Lid-Staat waar de goederen worden geleverd of de diensten worden verleend verschuldigd is. De koper kan, indien de BTW is geregistreerd, de op gebruikelijke wijze betaalde BTW aftrekken, ongeacht of hij in dezelfde of in een andere Lid-Staat is gevestigd. De enige extra voorwaarden waaraan de twee deelnemers aan de transactie moeten voldoen is dat de koper zijn BTW-registratienummer en adres aan de verkoper moet opgeven, die deze gegevens vervolgens op het formulier voor de aftrek van de BTW dient in te vullen. Deze gegevens, die om redenen van controle moeten worden verstrekt, zullen in de meeste gevallen reeds op het bestelformulier van de koper zijn vermeld.

De toepassing van het huidige BTW-stelsel biedt ruimte voor fraude en dit zal ongetwijfeld zo blijven. De Com-

missie gelooft niet dat haar voorstellen tot nieuwe vormen van BTW-fraude zullen leiden, doch erkent de noodzaak van nauwere samenwerking tussen de belastingdiensten bij de controle op de werking van het BTW-stelsel. Zij heeft in haar ontwerp-voorstel inzake het clearingstelsel ⁽¹⁾ een pakket maatregelen voorgesteld om een dergelijke samenwerking tot stand te brengen en zal deze maatregelen in samenwerking met de fiscale autoriteiten van de Lid-Staten verder uitwerken.

⁽¹⁾ Doc. COM(87) 323 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 701/88
van mevrouw Elise Boot (PPE—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 juni 1988)

(89/C 103/38)

Betreft: Voorlichting gemeenten dwars door de Gemeenschap

Ter gelegenheid van het te Den Haag gehouden Congres van Europa (6—7 mei 1988) heeft Commissievoorzitter Delors in zijn zeer inspirerende rede gesproken over de belangrijke rol van de lokale en regionale overheden in de constructie van Europa en met name haar economische ontwikkeling. Het laatste doordat overheden in nauw contact staan met de sociale en economische partners op lokaal niveau.

Duidelijk is dat die overheid en haar partners goed ingelicht moeten zijn over de laatste ontwikkelingen op economisch gebied en over het effect van de zes grote doelstellingen die de Commissie wil realiseren:

- een volledige interne markt,
- een economische en sociale cohesie,
- een wetenschappelijke en technologische samenwerking,
- een versterking van het Europees Monetair Stelsel,
- het geven van een sociale dimensie aan de Gemeenschap, en
- een goed milieubeleid.

Verheugd heb ik geconstateerd dat de International Union of Local Authorities met haar blad „IULA, Plaatselijk werkgelegenheidsmagazine” een goede weg gevonden heeft tot voorlichting van gemeenten dwars door de Gemeenschap. Met steun van DG V komt het blad namelijk uit in alle talen van de Gemeenschap.

Zou de Commissie bereid zijn samen met de IULA te onderzoeken hoe het blad kan worden versterkt en een wijdere verspreiding kan vinden onder nog meer gemeenten, alsmede onder Kamers van Koophandel, ontwikke-

lingsmaatschappijen, vakbonden, enz., opdat wordt bijgedragen tot het realiseren van een stevig draagvlak voor en betrokkenheid bij het Europees beleid?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie
(12 december 1988)**

Via haar Directoraat-generaal Werkgelegenheid, sociale zaken en onderwijs heeft de Commissie financiële steun kunnen verlenen voor de IULA-publikatie „Plaatselijk werkgelegenheidsmagazine”, waaraan ook de Koning Boudewijnstichting een subsidie verleent.

In het kader van haar werkzaamheden betreffende de ontwikkeling van de arbeidsmarkt gaat de Commissie thans de wenselijkheid na om de bestaande overeenkomst inzake deze publikatie te verlengen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 731/88
van de leden Jessica Larive (LDR—NL), Bram van der Lek
(ARC—NL) en Nel van Dijk (ARC—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(5 juli 1988)
(89/C 103/39)**

Betreft: Vuilstortplaats Weeze-Wemb (BRD)

Het bedrijf Kluge uit Duisburg wil in de gemeente Weeze, West-Duitsland, een vuilstortplaats van 160 ha inrichten voor zo'n 15 miljoen m³ afval. De stortplaats ligt op enkele honderden meters van de Nederlandse grens (gemeente Bergen, Limburg). Het grondwater onder de geplande stortplaats beweegt zich naar Nederland. Enkele Nederlandse gemeenten, waterleidingbedrijven, waterschappen e.d. hebben geprobeerd informatie te krijgen over de categorieën afval die gestort gaan worden. Tevergeefs. Een oorspronkelijk toegezegde milieu-effectrapportage gaat niet door omdat het betrokken bedrijf geen afvalcatalogus heeft overgedragen (mededeling van de betrokken overheidsinstantie aan de gemeente Bergen).

1. Is de Commissie op de hoogte van deze kwestie?
2. Is de Commissie van mening dat een dergelijk project zou horen te vallen onder de Richtlijnen 85/337/EEG ⁽¹⁾ (milieu-effectrapportage) en 80/68/EEG ⁽²⁾ (grondwater)?
3. Zijn deze richtlijnen reeds door de Westduitse overheid in wetgeving omgezet en, zo ja, op een volgens de Commissie adequate wijze?

4. Is de Commissie het niet met ons eens dat bij dit project, zo direct aan de Nederlandse grens, maximale openheid van de Westduitse overheid tegenover de betrokken Nederlandse instanties noodzakelijk is?
5. Is de Commissie bereid er bij de Westduitse overheden op aan te dringen dat:
 - de vergunningaanvraag beoordeeld wordt volgens de genoemde richtlijnen,
 - de gemeente Bergen e.a. volledig op de hoogte worden gesteld van haar bevindingen,
 - de vergunning slechts wordt verleend wanneer de betrokken gemeentes, waterwinningsinstanties en waterschappen in Nederland hiermee akkoord gaan?

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

⁽²⁾ PB nr. L 20 van 26. 1. 1980, blz. 43.

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie
(4 november 1988)**

1. Ja.

Het plan voor de aanleg van een stortplaats te Weeze-Wemb was het onderwerp van het door de heer H. Willems bij het Europese Parlement ingediende verzoekschrift nr. 76/87 (PE 114.483). De Commissie werd door de commissie van verzoekschriften verzocht inlichtingen te verschaffen. Het Europese Parlement heeft deze op 8 oktober 1987 ontvangen. De geachte Parlementsleden wordt voorts verzocht kennis te nemen van het antwoord van de Commissie met betrekking tot de toepasbaarheid van de Richtlijnen 85/337/EEG en 80/68/EEG. Dit antwoord is opgenomen in document PE 116.392/rev. van de commissie van verzoekschriften te zamen met het antwoord van de bevoegde autoriteiten van Rheinland-Westfalen op de vraag van het Europese Parlement.

2. Ja.

3. De Commissie heeft van de Bondsrepubliek Duitsland nog geen mededeling ontvangen over de omzetting van Richtlijn 85/337/EEG (de termijn voor de omzetting eindigde pas op 3 juli 1988). Ten aanzien van Richtlijn 80/68/EEG heeft de Commissie een klacht ingediend bij het Europese Hof van Justitie omdat zij van mening is dat de Duitse bepalingen niet helemaal overeenstemmen met de voorschriften van Richtlijn 80/68/EEG (zaak 131/88).

De Commissie moge de aandacht van de geachte Parlementsleden in het bijzonder vestigen op artikel 7 van Richtlijn 80/68/EEG waarin de verplichting wordt opgelegd een studie uit te voeren van de hydrogeologische omstandigheden in het betrokken gebied van het eventuele zuiveringsvermogen van bodem en ondergrond en van de gevaren van verontreiniging en van verandering van de grondwaterkwaliteit door eventuele lozingen. Op dat punt hebben de verantwoordelijke Duitse autoriteiten de

gemeente Bergen (Nederland) reeds de verzekering gegeven dat zij betrokken zal worden bij de voorbereidende werkzaamheden in Duitsland. De Commissie heeft geen reden om aan te nemen dat deze grensoverschrijdende samenwerking niet zou verlopen met inachtneming van alle bepalingen van Richtlijnen 80/68/EEG — met name artikel 17 daarvan — en 85/337/EEG.

4. Ja.

5. Uit het in punt 1 hierboven vermelde antwoord van de Bondsrepubliek Duitsland blijkt duidelijk dat de Duitse autoriteiten zich ten volle bewust zijn van de hun bij het communautaire recht opgelegde verplichtingen. Bovendien verlenen artikel 17 van Richtlijn 80/68/EEG en artikel 7 van Richtlijn 85/337/EEG de Nederlandse autoriteiten de noodzakelijke garanties om officieel overleg te eisen.

Bovendien is de Commissie van mening dat, gelet op de specifieke omstandigheden van dit geval, het betrokken „publiek” volgens artikel 6, leden 1 en 2, van Richtlijn 85/337/EEG eveneens de in Nederland levende bevolking kan zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 785/88

van de heer Thomas Megahy (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 juli 1988)

(89/C 103/40)

Betreft: Onderzoek naar BTW bij zakenmensen

Heeft de Commissie enig onderzoek verricht bij zakenmensen met betrekking tot de vraag of de verschillende BTW-tarieven in de Europese Gemeenschap een ernstige belemmering voor de handel binnen de Gemeenschap vormen? Zo ja, kan zij dan een schets geven van de resultaten van zulk onderzoek?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie

(22 november 1988)

In maart laatstleden heeft de Commissie de resultaten gepubliceerd van haar uitgebreide studie over de mogelijke gevolgen van de voltooiing van de interne markt tegen 1992, getiteld: „De economie in 1992; een beoordeling van de mogelijke economische gevolgen van de voltooiing van de interne markt van de Europese Gemeenschap” (1).

In deze studie komt duidelijk naar voren dat de sterk verschillende tarieven van de indirecte belastingen in de Lid-Staten momenteel de voornaamste reden zijn voor het behoud van douanecontroles en daarmee verband houdende formaliteiten aan de binnengrenzen. In de intracommunautaire handel dient daardoor zorg te worden

gedragen voor belastingteruggave bij uitvoer en belastingheffing bij invoer.

De studie bevat een belangrijk onafhankelijk onderzoek naar de beoordeling van bestaande handelsbelemmeringen door het Europese bedrijfsleven (2). Een identieke vragenlijst werd in de twaalf Lid-Staten verspreid en door ongeveer 11 000 ondernemingen ingevuld. De vragenlijst had betrekking op het oordeel van de ondernemingen ten aanzien van bepaalde hinderpalen in de Gemeenschap en hun relatief belang niet alleen in eigen land maar ook ten opzichte van de Gemeenschap als geheel.

Bij het onderzoek werd de betrokken ondernemingen gevraagd de verschillende hinderpalen te rangschikken volgens de mate waarin zij de handel belemmeren. Drie elementen die uit het huidige stelsel van indirecte belastingen voortvloeien, werden als belangrijke hinderpalen aangeduid. Het betreft de douaneformaliteiten, vertragingen aan de grens en verschillen in BTW en accijnzen tussen de Lid-Staten.

De resultaten van het uitgevoerde onderzoek tonen duidelijk aan hoezeer fiscale barrières als hinderpalen voor de intracommunautaire handel worden ervaren. Als deze resultaten worden gevoegd bij de in de studie op ongeveer 200 miljard Ecu geraamde baten van allerhande kostenbesparingen en mogelijke prijsverminderingen, kunnen de potentiële voordelen van het programma met betrekking tot de interne markt op hun juiste waarde worden geschat.

(1) *Europese Economie* nr. 35, maart 1988.

(2) Onderzoek inzake de „kosten van een niet-verenigd Europa”, boekdeel 3, De voltooiing van de interne markt. Enquête naar de verwachtingen van de Europese industrie — G. Nerb.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 792/88

van de heer Willy Kuijpers (ARC—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 juli 1988)

(89/C 103/41)

Betreft: Privé-concurrentie voor telexkantoren

De Commissie heeft op 10 december 1982 een beslissing genomen waarbij de Britse officiële telecommunicatiediensten het verbod kregen opgelegd de activiteiten te beperken van privé-telexkantoren die telexberichten verzenden tegen een zeer laag tarief. Derhalve is de enige wijze om met dergelijke kantoren te concurreren, een nog lager tarief toe te passen of een veel betere service te verlenen. Belgische firma's hebben echter volgens diverse berichten voorstellen gekregen van een Brits telexkantoor dat over een bijkantoor in België beschikt en tarieven

voert die voor de meeste handelsfirma's zeer aantrekkelijk zijn. Zo zou het tarief voor bepaalde landen 50 tot 60% lager liggen dan de prijs die door de officiële Belgische telecommunicatiedienst (RTT) in rekening wordt gebracht.

Kan de Commissie mededelen of zij van deze feiten op de hoogte werd gebracht en, zo ja, welke maatregelen zij denkt te treffen om iets aan deze situatie te doen?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(14 september 1988)

De Commissie is ervan op de hoogte dat zich in een aantal landen nieuwe ondernemingen vestigen die ten behoeve van derden telexberichten versturen tegen een verlaagd tarief, met name over internationale lijnen. Deze maatschappijen hebben een centraal kantoor waar de berichten die in de bijkantoren in de verschillende Lid-Staten zijn binnengekomen worden verzameld om via het nationale telexnet of via andere netwerken, bij voorbeeld het telefoonnetwerk, te worden doorgegeven waarbij de store-and-forward-principes worden toegepast (de berichten worden verzameld en even later verzonden).

Het standpunt dat de Commissie inneemt ten aanzien van de infrastructuur van telecommunicatiediensten is uitgebreid uiteengezet in het Groenboek voor telecommunicatie en verder in de mededeling van de Commissie aan de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van het Groenboek⁽¹⁾. Zoals reeds gezegd in de inleiding van de vraag van het geachte Parlementslid is de Commissie van mening dat wanneer een telecommunicatiebedrijf een concurrerend bedrijf verhindert een goedkopere prestatie te leveren dit misbruik is van een machtspositie als bedoeld in artikel 86 van het EEG-Verdrag. Indien deze investeringsbeperking voortvloeit uit een wettelijke bepaling die telecommunicatiebedrijven het monopolie op de betreffende diensten geeft, kan zo'n bepaling in strijd zijn met artikel 90 van het Verdrag. Deze interpretatie is overigens bevestigd door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in haar arrest van 20 maart 1985 inzake het beroep dat de Italiaanse Staat had aangetekend tegen de communautaire maatregelen van 10 december 1982.

⁽¹⁾ Doc. COM(88) 48 def.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 805/88
van de heer Richard Cottrell (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**
(1 september 1988)
(89/C 103/42)

Betreft: Invoerheffingen op bepaalde soorten zaden en granen

Met ingang van 1 juli worden de invoerrechten voor kanariezaad, gierstzaad en boekweit even hoog als voor gerst. De huidige heffingen van 41,47 pond sterling voor kanariezaad en 65,89 pond sterling voor boekweit worden derhalve verhoogd tot maar liefst 114,34 pond sterling, het cijfer dat voor gerst geldt.

Honderdduizenden onderdanen in de Gemeenschap die zaden en granen als vogelvoer kopen, worden derhalve ernstig getroffen. Onder hen zijn veel bejaarden die dergelijke verhogingen absoluut niet kunnen opbrengen.

De heffingen zijn kennelijk bedoeld om de interne productie in de Gemeenschap tegen concurrentie te beschermen. Toch is de huidige productie van deze zaden en granen in Europa vrij gering. Het voorstel is derhalve maatschappelijk en economisch duidelijk niet gerechtvaardigd. Is de Commissie bereid haar voorstellen in te trekken?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(15 september 1988)

In het uiteindelijk bereikte compromis betreffende het prijzenpakket voor het verkoopseizoen 1988/1989 heeft de Commissie haar voorstel om de invoerheffing voor kanariezaad, gierst en boekweit gelijk te trekken met die voor gerst ingetrokken op verzoek van de Raad, die haar had gevraagd deze kwestie nader te onderzoeken. De bestaande regeling is volgens de Commissie niet bevredigend vanwege het gebrek aan transparantie van de wereldmarkt voor deze kleine graansoorten. De problemen met de vaststelling van een representatieve heffing hebben ontmoedigend gewerkt op de producenten in de Gemeenschap. Er moet zo spoedig mogelijk een oplossing worden gevonden voor dit probleem.